

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ **Ο.Τ.Α.**

- ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
- ΣΤΗΝ ΛΙΤΟΤΗΤΑ • ΤΙΣ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ
- ΤΙΣ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ • ΤΟΝ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟ

Απαντάμε – Διεκδικώντας

ΑΥΞΗΣΕΙΣ στους ΜΙΣΘΟΥΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΖΟΥΜΕ ΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

- Ενσωμάτωση των επιδομάτων στους βασικούς με τον υπολογισμό του συνόλου των αποδοχών στα δώρα, άδειες, υπερωρίες, σύνταξη.
- Αναγνώριση των χρόνων υπηρεσίας από τον ιδιωτικό τομέα, για μισθολογική – βαθμολογική εξέλιξη

ΕΝΤΑΞΗ στα ΒΑΡΕΑ ΑΝΘΥΓΕΙΪΝΑ

(καθαριότητα - χωματερές - νεκροταφεία - οικοδομικές-τεχνικές εργασίες

- Αναγνώριση όλων των χρόνων στα Β+Α, χωρίς εξαγορά.
- Αύξηση εισαγωγικού μισθολογικού κλιμακίου
- Σύνταξη – με 25 χρόνια δουλειά και πλήρη σύνταξη (με 25/25)

ΜΟΝΙΜΗ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

- ΟΧΙ στην μερική απασχόληση – κατάργηση του θεσμού των εκτάκτων
- Μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων. ΟΧΙ στο προεδρικό διάταγμα ΑΠΑΤΗ
- ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΟΛΥΣΗ

ΟΧΙ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΥΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

- Κατάργηση δημοτικών τελών και φόρων για τα λαϊκά στρώματα
- Δωρεάν και ποιοτικά αναβαθμισμένες υπηρεσίες
- Κατάργηση δημοτικών επιχειρήσεων – Πέρασμα των αρμοδιοτήτων στους δήμους – Ένταξη του προσωπικού τους στους δήμους

ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ – ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ

- Κατοχύρωση όλων των δικαιωμάτων τους (ΕΦΑΠΑΞ Ν. 103/75, ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ ΠΡΙΜ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ – ΩΡΑΡΙΟ – ΑΔΕΙΕΣ)
- Κατοχύρωση του δημόσιου- κοινωνικού χαρακτήρα τους

ΕΝΙΑΙΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΕΝΙΑΙΑ Σ.Σ.Ε. ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Οι αγώνες στα χέρια των εργαζόμενων!

и... βρούπα

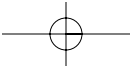
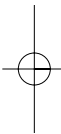
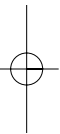
Περιοδική έκδοση των **ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ** - Μάρτιος 2006

✓ ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

✓ Ο ΤΥΦΩΝΑΣ ΠΟΥ ΣΑΡΩΝΕΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΤΡΑΠΕΙ

✓ ○ ΟΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

**✓ ΟΙ ΦΕΤΙΝΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ - Ο ΑΓΩΝΑΣ
ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ**

и... брoύπα

Περιοδική Έκδοση

TWV

**ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ -
ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ ΣΤΟΥΣ ΟΤΑ
ΜΑΡΤΙΟΣ 2006**

αρ. τεύχους 14

Συντάσσεται και Εκδίδεται
από Συντακτική Επιτροπή

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΔΟΣΗΣ

Κεφαλληνός Παναγιώτης
(μέλος Γ.Σ. ΑΔΕΔΥ)
Τηλ.: 6973 791637

Αδαμόπουλος Νίκος
(μέλος Ε.Ε. ΠΟΕ-ΟΤΑ)
Τηλ.: 6948 577952

Fax: 210 5147 400

e-mail: mikad@teledomenet.gr

Θέματα στο τείχος

Οι αλλαγές στο ωράριο	2
Δημοτικές Επιχειρήσεις και απολύσεις.....	3
Συμπράξεις Δημόσιου-Ιδιωτικού τομέα	4
Ο τυφώνας που σαρώνει κοινωνικά και εργατικά δικαιώματα	5
Για τη συνταγματική αναθεώρηση	6
Για τα Βαρέα Ανθυγιεινά	15
Για τις φετινές διεκδικήσεις	16
Κοινωνική ασφάλιση.....	9
Για τις αναδιαρθρώσεις του κράτους και το μοντέλο λειτουργίας στον ΟΤΑ	18
Για τη χωματερή	7
Ο νέος Νόμος για τις ΔΕΚΟ	13
Γιατί κλείνουν τα εργοστάσια;	8
Ο εργασιακός Μεσαίωνας	22
Οι μισθοί και οι ΣΣΕ στο Δημόσιο.....	25
Για τις παροχές σε είδος	29
Παιδικοί Σταθμοί.....	30
Μια οφειλόμενη απάντηση	32

Αντί για πρόλογο...

Μετά από ένα μεγάλο διάστημα διακοπής της έκδοσης της... Σκούπας, επανερχόμαστε.

Όχι γιατί όλο αυτό το διάστημα δεν είχαμε κάτι να πούμε. Τα λέγαμε με τις ανακοινώσεις μας, τα Δελτία που βγάζαμε αλλά και τις επεξεργασμένες θέσεις που καταθέταμε για σοβαρά ζητήματα που αφορούσαν τον κλάδο και το σύνολο των εργαζόμενων.

Οι δυσκολίες της συλλογικής έκφρασης και δράσης δεν αφορούν μόνο άλλους αλλά και εμάς. Δυσκολίες στη δουλειά και τη ζωή. Δυσκολίες προσωπικού χαρακτήρα και συλλογικές.

Θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς απέναντι σε όλους και πρώτα απ'όλα στους εαυτούς μας. Το μεγάλο διάστημα διακοπής της προηγούμενης έκδοσης της «...Σκούπας...», έχει να κάνει με όλα τα παραπάνω.

Σήμερα όμως υπάρχουν δεκάδες λόγοι για να επιμείνουμε σε μια συλλογική προσπάθεια που θέλει να πυροδοτήσει το μυαλό και τις καρδιές εκατοντάδων αγωνιστών του εργατικού κινήματος για μια αντιστροφή πορεία.

Τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα

από ότι φανταζόμαστε και κάθε μέρα γίνονται χειρότερα σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής-οικονομικής και πολιτικής ζωής, στο σύνολο της ζωής κάθε εργαζόμενου.

Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και οι ΣΣΕ καταργούνται στην πράξη, υπηρεσίες δημόσιου -κοινωνικού χαρακτήρα δίνονται αντί πινακίου φακής στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα, η υγεία, η παιδεία, η κοινωνική πρόνοια και ασφάλεια ιδιωτικοποιούνται, συλλογικά κοινωνικά δικαιώματα μπαίνουν στο γύψο, η ανεργία οι απολύσεις η φτώχεια φουντώνουν.

Η κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα είναι γνωστή. Δεν θα μπορούσε να είναι χειρότερη σήμερα.

Ο κατακερματισμός των αιτημάτων αλλά και των κινητοποιήσεων, επικρατεί από χρόνια στη λογική του κυρίαρχου ρεαλισμού «ο σώζων ...εαυτώ ...σωθήτω...».

Ο ρεαλισμός αυτός έχει οδηγήσει το συνδικαλιστικό κίνημα στην ανυποληψία και την αποστράτευση, οδηγώντας το σε μεγαλύτερα αδιέξοδα.

Σύγκρουση με την πολιτική κυβέρνηση-κεφαλαίου;

ή **συμβιβασμός** για να περισώσουμε ότι γίνεται;

Η πραγματικότητα όμως δείχνει ότι και τα 2 υπάρχουν. **Από τη μια ο συμβιβασμός** να αποδεχτούμε κάποια ψίχουλα και ..βλέπουμε για του χρόνου... (λογική που επικρατεί στην ηγεσία του σ.κ. αλλά και σε τμήμα των εργαζόμενων) και **από την άλλη η σύγκρουση** που την έχουν επιβάλλει κυβέρνηση και εργοδότες και την αισθανόμαστε όλοι, είτε οι εργάτες στα εργοστάσια που κλείνουν, είτε οι ναυτεργάτες με την επιστράτευση, είτε οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ, είτε οι τραπεζο-υπάλληλοι, είτε οι εργαζόμενοι στις Δημοτικές επιχειρήσεις, είτε οι χιλιάδες περιπλανώμενοι της μαύρης απλήρωτης-ανασφάλιστης και ελαστικής εργασίας.

Η σύγκρουση λοιπόν είναι παρούσα και τη ζούμε καθημερινά, την έχει επιλέξει ο αντίπαλος.

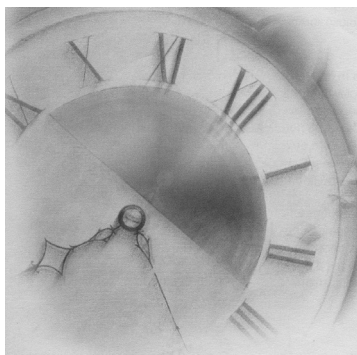
Το μοναδικό ζητούμενο είναι πως θα αντιμετωπίσουμε τη σύγκρουση που ξεκίνησε και όχι να διαχειριστούμε την αναπόφευκτη ήττα μας, κάνοντας την πιο ανώδυνη προσωρινά.

Περιθώρια άλλων υποχωρήσεων από τη μεριά μας δεν υπάρχουν, γιατί η αντίπαλη πλευρά έχει αποφασίσει να μην αφήσει τίποτα όρθιο.

Όσο πιο γρήγορα το καταλάβουμε και αντιδράσουμε, μπορούμε να βγούμε νικητές από την σύγκρουση που μας έχουν οδηγήσει.

Συμβαίνουν τώρα... εδώ... και αλλού

ΚΑΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΩΡΑΡΙΟΥ

Η τελευταία «βόμβα» της Κυβέρνησης, για αλλαγή του ωραρίου λειτουργίας στον Δημόσιο Τομέα, αποτελεί συνέχεια των αλλαγών του ωραρίου που προωθούνται και στον Ιδιωτικό Τομέα.

Ούτε αποπροσανατολιστικό είναι (όπως δηλώνει ο πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ), ούτε βέβαια πολύ περισσότερο (όπως ισχυρίζεται) ότι πρέπει να αντιμετωπισθεί στα πλαίσια μιας συνολικότερης λογικής και προσανα-

τολισμού του Δημόσιου Τομέα.

Το σχέδιο αλλαγής του ωραρίου λειτουργίας στο Δημόσιο, θέλει να προσαρμόσει την λειτουργία του Δημόσιου Τομέα στις ανάγκες του Χρηματοπιστωτικού συστήματος και της «αγοράς». Δεν έχει να κάνει με τις ανάγκες εξυπηρέτησης των πολιτών, γιατί απλά η λειτουργία και η δομή του σημερινού Δημόσιου τομέα είναι συνυφασμένη με τις σημερινές ανάγκες του κεφαλαίου.

Όποια ψήγματα λειτουργίας κοινωνικού περιεχομένου υπάρχουν σε ορισμένες υπηρεσίες, εγκαταλείπονται προς χάριν της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και του μεγάλου κεφαλαίου.

Το μόνο που έχουμε να κάνουμε οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα, είναι να απορρίψουμε την πρόταση της κυβέρνησης και να συντονίσουμε την πάλη μας με τους εργαζόμενους των ΔΕΚΟ και του Ιδιωτικού τομέα, που με τις τελευταίες ρυθμίσεις της κυβέρνησης, έχουν γίνει λάσπη.

Όσο έγκαιρα αντιληφθούμε ότι οι ανατροπές που γίνονται δεν εξαιρούν ΚΑΝΕΝΑΝ, τόσο πιο αποτελεσματικά θα τις αποτρέψουμε.

**ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΩΡΑΡΙΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΣΥΝΕΧΕΣ ΩΡΑΡΙΟ -5μερο-6ωρο-30ωρο
ΜΑΖΙΚΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΜΕ ΜΙΑ ΕΝΙΑΙΑ-ΜΟΝΙΜΗ ΣΧΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**

Ήδη η κυβέρνηση, ξεκίνησε την αλλαγή του ωραρίου από τα ΚΕΠ, υποχρεώνοντας τους εργαζόμενους (μόνιμο και έκτακτο προσωπικό) να δουλεύουν απογεύματα και Σάββατο. Με εγκύκλιο του μάλιστα δεν τους αναγνωρίζει το δικαίωμα ούτε να απεργούν, γιατί ισχυρίζεται ότι δεν έχουν εργασιακά δικαιώματα και δεν τους θεωρεί εργαζόμενους.

Μεγάλη απεργία στη ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Από τις αρχές Φλεβάρη, έχουν ξεκινήσει μεγάλες κινητοποιήσεις στο χώρο του Δημόσιου τομέα σε όλη τη ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Οι εργαζόμενοι απεργούν αντιδρώντας σε μια σειρά «μεταρρυθμίσεων» που θέλει να επιβάλλει η αριστερο-δεξιά κυβέρνηση συνασπισμού της ΜΕΡΚΕΛ.

Αφορμή αποτέλεσε η απόφαση της κυβέρνησης να αυξήσει τον εβδομαδιαίο χρόνο εργασίας στις 40 ώρες. Αιχμή του δόρατος στην πανδημοσιούπαλληλη απεργία της Γερμανίας, είναι οι συνάδελφοι μας στους Δήμους, με πρωτοπόρους τους εργαζόμενους στην Καθαριότητα.

Δεκάδες πόλεις της Γερμανίας έχουν γεμίσει σκουπίδια, με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα την πόλη της Στουτγάρδης, αφού εκεί η απεργία ξεκίνησε από τις 6 ΦΛΕΒΑΡΗ.

Παρά τις αγωνιώδεις προσπάθειες Κυβέρνησης και της ηγεσίας των συνδικάτων, να βρεθεί κάποια συμβιβαστική λύση, οι εργαζόμενοι συνεχίζουν την απεργία σε 16 ομόσπονδα κρατίδια.

Οι απεργοί αντιδρούν γιατί κατανοούν καλύτερα από τον καθένα, ότι πέρα από τον χρόνο που θέλουν να τους προσθέσουν, το μέτρο της αύξησης των ωρών εργασίας θα είναι η αφορμή για χιλιάδες απολύσεις.

Η παραπάνω απεργία είναι η μεγαλύτερη που έχει γίνει τα 14 τελευταία χρόνια, με μεγάλες συγκεντρώσεις και πορείες στις μεγαλύτερες πόλεις.

Χιλιάδες εργαζόμενοι στις Δημοτικές επιχειρήσεις απειλούνται με απολύσεις

Ο νέος Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας, που εγκρίθηκε από την κυβερνητική επιτροπή, και προωθείται στη Βουλή, γράφει στην ούγια του ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ.

Οι ρυθμίσεις του νέου Κώδικα για τις Δημοτικές επιχειρήσεις, μεταξύ των άλλων, προβλέπουν συγχωνεύσεις και καταργήσεις των Δημοτικών επιχειρήσεων που δεν είναι κερδοφόρες!!!, μέσα σε προθεσμία ενός έτους από την ψήφιση του νέου ΚΩΔΙΚΑ.

Συγκεκριμένα ο νέος Κώδικας, αναφέρει ότι μετά τις συγχωνεύσεις των Δημοτικών επιχειρήσεων (μέσα σε ένα χρόνο), μπορεί ο κάθε Δήμος με ευθύνη του να μεταφέρει το ΠΛΕΟΝΑΖΟΝ προσωπικό από τις Δημοτικές Επιχειρήσεις στους Δήμους.

Οι Δήμαρχοι, μέσω της ΚΕΔΚΕ έχουν καταστήσει σαφές ότι αδυνατούν να φορτωθούν το οικονομικό κόστος που συνεπάγεται μιας τέτοιας έκτασης αύξηση του προσωπικού τους. Δηλαδή η κυβέρνηση ρίχνει το μπαλάκι στους Δήμους και οι Δήμοι δηλώνουν αδυναμία να κρατήσουν το προσωπικό των Δημοτικών επιχειρήσεων.

Μέχρι σήμερα, που ξεζούμιζαν τους εργαζόμενους των Δημοτικών επιχειρήσεων, πληρώνοντας τους με την εθνική γενική ΣΣΕ της ΓΣΕΕ, ή με δελτίο παροχής υπηρεσιών, με 4ωρα ή 8μηνα, χωρίς ασφάλιση και τα επιδόματα, ήταν καλοδεχούμενοι.

Σε ένα σύνολο περίπου 2000 Δημοτικών επιχειρήσεων, που απασχολείται πάνω από 35000 προσωπικό (12000 με συμβάσεις Αορίστου χρόνου και 23000 με συμβάσεις έργου, ορισμένου χρόνου, κ.λ.π.), που πολλοί από αυτούς απασχολούνται είτε σε υπηρεσίες των Δήμων, είτε σε αρμοδιότητες που ανήκουν στους Δήμους, πέφτει σαν λαιμητόμος μετά τις αναγκαίες συγχωνεύσεις ο κίνδυνος της απόλυσης.

Η κυβέρνηση εφαρμόζοντας μια θάλασσας τύπου πολιτική, για να μην πάρει το πολιτικό κόστος των αναδιαρθρώσεων και στους Δήμους με τις χιλιάδες απολύσεις, αφήνει τους Δήμους να «καθαρίσουν», θεωρώντας ότι θα είναι πιο ανώδυνα γι' αυτήν.

Οι εργαζόμενοι, δεν έχουν να διαλέξουν μεταξύ Κεντρικού και τοπικού κράτους για το ποιος είναι χειρότερος, ούτε να έχουν την ψευδαίσθηση ότι ο «δικός μου...» Δήμαρχος δεν πρόκειται να με απολύσει, ούτε βέβαια να μπουν πίσω από το άρμα κάθε τυχαία παστού υποψήφιου τοπάρχη μπροστά στις Δημοτικές εκλογές για να εξασφαλίσει τη δουλειά του.

Χρειάζεται από τώρα συντονισμένα και με ανοιχτό μέτωπο ενάντια σε κεντρική και τοπική εξουσία, να ανατρέψουμε αυτές τις ρυθμίσεις και να επιβάλουμε: Την μεταφορά όλου του προσωπικού των Δημοτικών επιχειρήσεων που απασχολείται σε υπηρεσίες των Δήμων ή μέσω των Δημοτικών επιχειρήσεων σε αρμοδιότητες των ΟΤΑ, σε οργανικές ή προσωποπαγείς θέσεις στους Δήμους.

Κίνδυνος απόλυσης για τους εργαζόμενους στα ΚΕΠ

Με την τελευταία απόφαση του Υπ. Εσωτερικών, (που δόθηκε στη δημοσιότητα 18/1/06) να προκηρύξει τις μισές θέσεις από αυτές που έχουν ήδη συ-

σταθεί και πληρωθεί (δηλαδή οι εργαζόμενοι ήδη εργάζονται), για την λειτουργία των ΚΕΠ στους δήμους, η κυβέρνηση προχωρά στα μουλωχτά στην απόλυση πάνω από 1000 εργαζόμενων στα ΚΕΠ, αφού οι θέσεις που προκηρύσσονται (1726) είναι οι μισές περίπου από αυτές των ήδη υπηρετούντων. Η κυβέρνηση δεν κρύβει τις προθέσεις της, ότι πάει για κλείσιμο τα ΚΕΠ, αφού οι δηλώσεις του αρμόδιου υφυπουργού ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΥ (8/2/06), είναι αποκαλυπτικές: «...έτσι κι' αλλιώς οι υπηρεσίες που προσφέρουν τα ΚΕΠ έχουν μπει σε φθίνουσα πορεία...», ακόμα και η απάντηση του (σε σχετική ερώτηση βουλευτών) στη Βουλή, που ανακοίνωσε ότι ο αριθμός των ΚΕΠ θα μειώνεται σταδιακά μέχρι την κατάργησή τους, που ο ίδιος την οριοθετεί με ορίζοντα 10ετίας.

- Θα δεχτούμε αδιαμαρτύρητα την απώλεια και άλλων θέσεων εργασίας;
- Που και σε πιο πλαίσιο αναφέρονται τα αιτήματα για την κατοχύρωση όλων των θέσεων εργασίας στους ΟΤΑ και τα Νομικά τους πρόσωπα;

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ : «ΣΑΕ..055...»

Όποιος αποκωδικοποιήσει τον παραπάνω κωδικό... βγαίνει Δήμαρχος..

Για να μην κουράζεστε..., ο παραπάνω κωδικός είναι τα κονδύλια που διαχειρίζονται οι Υπουργοί οικονομίας και Εσωτερικών για... «έκτακτες ανάγκες των Δήμων». Όπως λίγο άσφαλο σε καμιά λακκούβα, κάποιο πρόγραμμα 3μηνο για εκπαίδευση σε «νέες τεχνολογίες», μεταδημοτεύσεις, εξαγορά ψήφων, σε... ότι τελοσπάντων μπορεί να εξασφαλίσει την επανεκλογή μας..

Δηλαδή ζεστό χρήμα για την ενίσχυση κάποιων Δημάρχων, εν όψει Δημοτικών εκλογών. Οι επικορηγίες που μετατρέπονται σε ψήφους για την ανάγκη της σκλη-

ρής εκλογικής μάχης που έρχεται.

Η κατανομή, όπως μαθαίνουμε γίνεται ποσοστιαία σε ΜΠΛΕ-ΠΡΑΣΙΝΟΥΣ-ΚΟΚΚΙΝΟΥΣ ή ΡΟΖ Δημάρχους, για να μην φωνάξουν τα κόμματα και... γίνουμε βούκινο. Λένε μάλιστα οι κακές γλώσσες ότι πρώτος νομός στις επικορηγίες, είναι ο Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ. Μήπως γνωρίζει τίποτα ο υφυπουργός Εσωτ. ΝΑΚΟΣ;

Και κάποιοι θέλουν να πιστεύουν ότι το ταμείο είναι ..ΜΕΙΟΝ, για αυτό ας κάνουμε υπομονή με το 1,5% των αυξήσεων για το 2006.

Ο ΝΟΜΟΣ για τις ΣΥΜΠΡΑΞΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ- ΙΔΙΩΤΙΚΟΥ Τομέα

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ
ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ
Κάθε πτυχής
δημόσιας
υπηρεσίας,
ως συλλογικού
κοινωνικού
αγαθού

Η κυβέρνηση της Ν.Δ., προώθησε και ψήφισε στην βουλή ένα νόμο έκτρωμα, τον νόμο για ...« Τις συμπτύξεις Δημόσιου & Ιδιωτικού Τομέα».

Με τα 2 πρώτα άρθρα του νόμου, **καθορίζεται με σαφήνεια ο χαρακτήρας, η έκταση, οι σκοποί, οι προϋποθέσεις, το πεδίο εφαρμογής και οι συνέπειες** που θα έχουν οι Συμπράξεις για όσες μέχρι σήμερα υπηρεσίες κοινωνικού -δημόσιου χαρακτήρα(σε επίπεδο παροχής υπηρεσιών αλλά και υποδομών), ασκούνται από το κεντρικό ή τοπικό κράτος(ΟΤΑ, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ των ΟΤΑ , Νοσοκομεία, Εκπαίδευση, Πρόνοια, Περιθαλψη, Υγεία κ.λ.π.).

Με το εν λόγω νόμο, η κυβέρνηση της Ν. Δ., θέλει να χαρίσει σε ιδιώτες, κάθε μορφής κοινωνική υπηρεσία που μπορεί να αποτελεί πεδίο κερδοφορίας για το κεφάλαιο, καταρρίπτοντας κάθε εμπόδιο που μπορούσε να υπάρχει, «χάριν της ανταγωνιστικότητας».

Είναι τέτοια η πρεμούρα της νεοθασερικής κυβέρνησης, που δεν αφήνει κα-

νένα περιθώριο εξαιρέσης ή κάποιων ελαχίστων προϋποθέσεων-εγγυήσεων, που να βάζει στους ιδιώτες κάποιους ελάχιστους όρους.

Γίνεται φανερό ότι η παραχώρηση των υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας, ακόμα και σε ειδικές κατηγορίες (ΑΜΕΑ, Τρίτη ηλικία, απεξάρτηση), **ακυρώνουν κάθε έννοια κοινωνικής παροχής.**

Επιτρέπει μάλιστα στους ιδιώτες **να εισπράτουν** έναντι των... υπηρεσιών τους!!, «το αντάλλαγμα» **εφάπαξ ή τμηματικά από τους Δημόσιους φορείς ή τους τελικούς χρήστες των υπηρεσιών που θα παρέχουν ή των υποδομών που θα κατασκευάζουν.**

Ακόμα και ο έλεγχος των Σ.Δ.Ι.Τ. **παρχωρείται** στον ιδιωτικό τομέα και μάλιστα με την εκχώρηση και της επιλογής του ιδιώτη επιβλέποντα, από τον ιδιώτη συμπτύπτοντα με το Δημόσιο. **Πουθενά δεν αναφέρεται ότι οι Συμπράξεις, Δ.Ι.Τ. είναι** Δημόσια Έργα και Δημόσιες Υπηρεσίες, και αυτό βέβαια, όχι τυχαία, γιατί ο όρος και μόνο Δημόσιο σημαίνει προδιαγραφές, τιμολόγιο, επίβλεψη καθήκοντα και υποχρεώσεις, που δεν θέλουν να μπλέξουν.

Η κυβέρνηση, κάνει καθαρό σε όλους ότι **δεν την ενδιαφέρει** το κοστολόγιο, η ποιότητα, οι τεχνικές προδιαγραφές του έργου. Οι ευθύνες ανατίθενται στην ευθύνη της κάθε Σ.Δ.Ι.Τ.(στον γνωστό... πατριωτισμό..... του κέρδους)

Η ανυπαρξία ακόμα και κατωτάτου ορίου για τις ΣΔΙΤ, σημαίνει ότι ακόμα και η μικρότερη δημόσια διοικητική μονάδα δεν έχει λόγο να αναπτύσσει, να συντηρεί ένα δημόσιο μηχανισμό, με την έννοια του δημοσίου συμφέροντος.

- **Πώς μας φαίνεται .. για παράδειγμα... όταν μπαίνουμε σε ένα νοσοκομείο (της Σύμπραξης), να πληρώνουμε και ένα τέλος σαν τα διόδια ;**
- **πώς το φαντάζεσθε ,... ότι την ανέγερση, συντήρηση, επισκευή, πλέον ενός σχολείου θα την επιβαρύνονται οι χρήστες γονείς;**
- **Πως ακούγεται ότι στο πάρκο της γειτονιάς, στην πλατεία με την παιδική χαρά ή στο γηπεδάκι του ΜΠΑΣΚΕΤ , θα υπάρχει εισιτήριο εισόδου για τους χρήστες;**

Στους εμπνευστές του νόμου, είναι καθαρό ότι... σχολεία, εκπαίδευση, νοσοκομεία, υπηρεσίες πρόνοιας, συντάξεις, παιδικοί-βρεφονηπιακοί σταθμοί, πλατείες, γυμναστήρια, πάρκα, δρόμοι, δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης, κ.λ.π., θα δοθούν σε ιδιώτες οι οποίοι θα καθορίζουν και θα εισπράτουν το ανάλογο τίμημα από τους χρήστες-δημότες.

ΤΙ ΕΞΑΙΡΕΙΤΑΙ !!!!

Για να είμαστε ακριβοδίκαιοι, πρέπει να πούμε ότι η Κυβέρνηση, **ΕΞΑΙΡΕΙ** από τις σχετικές διατάξεις , τις λειτουργίες του **Βαθύ κράτους: τον στρατό, την αστυνομία και την δικαιοσύνη.** Το μοντέλο του κράτους επιτελείου που αφορά το σύνολο των κατασταλτικών μηχανισμών, οι οποίοι δυναμώνουν και παραμένουν στα χέρια του συλλογικού καπιταλιστή (κράτος), για να μπορεί ενιαία-κεντρικά και αυτόματα να υπηρετεί το σύνολο των επιλογών των κεφαλαιοκρατών.

Όσοι παραμένουν ταμπουρωμένοι μέσα στα κάστρα της σιγουριάς τους και θεωρούν ότι αυτά δεν μας αγγίζουν, είναι πολύ γελασμένοι. Γιατί είναι φανερό, **ότι τον νόμο θα ακολουθήσει** και νομοσχέδιο αλλαγών των εργασιακών σχέσεων στο Δημόσιο Τομέα και τους ΟΤΑ που να ανταποκρίνεται, να αντιστοιχεί και να υποβοηθά τους στόχους των ΣΥΜΠΡΑΞΕΩΝ.

Η κυβέρνηση της Ν.Δ. υλοποιώντας την υπόσχεσή της για ΑΝΑΔΟΜΗΣΗ του κράτους, ξεκινά με τις Συμπράξεις Δημόσιου-Ιδιωτικού τομέα και **ακολουθούν τα νομοσχέδια:**

- **για τον νέο Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα,**
- **τον νέο Κώδικα για τους ΟΤΑ,**
- **την αξιολόγηση με την σύνδεση μισθού-παραγωγικότητας και**
- **την κατάργηση της μονιμότητας.**

Οι αλλαγές έχουν και την θερμή υποστήριξη ΚΕΔΚΕ και Δημάρχων και αποτελούν τμήμα των αλλαγών που προωθούνται και στον Ιδιωτικό Τομέα της οικονομίας, που συνολικά στοχεύουν στην κατάργηση κάθε δικαιώματος στην εργασία, από το ωράριο, τον μισθό, την σύνταξη και την ασφάλιση.

Το μοντέλο της Κίνας και των χωρών της Ν-Α Ασίας δεν είναι μακριά.

Ο ΤΥΦΩΝΑΣ ΠΟΥ ΣΑΡΩΝΕΙ ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΝΑΤΡΑΠΕΙ

Με την ομιλία του Πρωθυπουργού τον Σεπτέμβρη στη Δ.Ε.Θ. άνοιξε ένα νέο κύκλο σκληρής αντεργατικής πολιτικής διαψεύδοντας τις προεκλογικές δεσμεύσεις της κυβέρνησης. Η αποφασιστικότητα και η εμμονή του κ Καραμανλή, δεν αφήνει κανένα περιθώριο για εφησυχασμό ή ψευδαισθήσεις για την πολιτική της κυβέρνηση της Ν.Δ. Δεν έχουμε απλά μια συνέχεια της αντεργατικής πολιτικής των κυβερνήσεων των εκσυγχρονιστών του ΠΑΣΟΚ αλλά μια πολιτική που στο όνομα των μεταρρυθμίσεων, προωθεί βαθιές αντεργατικές τομές διαμορφώνοντας ένα εργασιακό μεσαιώνα. Αλλάζει προς το χειρότερο το εργασιακό περιβάλλον, διαμορφώνει ένα εργασιακό καθεστώς με εργαζόμενους δίχως δικαιώματα και εργοδότες δίχως υποχρεώσεις.

Η μείωση του κόστους των υπερωριών, η κατάργηση του 8ωρου και η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, η απελευθέρωση του ωραρίου των καταστημάτων, οι επιδοτήσεις των εργοδοτών μέσα από τα διάφορα προγράμματα (στέιτς), η άρση της μονιμότητας ξεκινώντας από τον ΟΤΕ, με στόχο όλες τις ΔΕΚΟ και στη συνέχεια το δημόσιο, η προώθηση νέων ιδιωτικοποιήσεων, το έγκλημα κατά της Ολυμπιακής με τη συναίνεση της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ, η ακρίβεια και η ανεργία που αποτελεί το μόνιμο εφιάλτη κάθε εργατικής οικογένειας, οι ανατροπές που ετοιμάζονται στα ασφαλιστικά δικαιώματα, συνθέτουν την ανάλγητη ταξική πολιτική της κυβέρνησης. Στόχος αυτών των μέτρων, είναι να αυξηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου, και να μειωθεί το κόστος εργασίας.

Οι καπιταλιστές στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο αξιοποιούν την κατάρρευση των χωρών του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού, την ήττα του εργατικού και αριστερού κινήματος, την έλλειψη αντίπαλου δέους και επιδιώκουν να πάρουν πίσω ότι μέσα από πολύχρονους αγώνες έχουν κατακτήσει οι εργαζόμενοι σε ανατολή και δύση.

Κυβέρνηση - Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και όλα τα κέντρα διαμόρφωσης συνειδήσεων, για να περάσουν τα αντιλαϊκά σχέδια προσπαθούν να διασπάσουν τους εργαζόμενους σε ιδιωτικό και δημόσιο, σε παλιούς και νέους εργαζόμενους. Να σπάσουν κάθε ίχνος αλληλεγγύης που είναι το όπλο μας και να σπείρουν τη διχόνοια. Να στρέψουν τον ένα εργαζόμενο κατά του άλλου. Αξιοποιούν και μεγιστοποιούν φαινόμενα ωχαδελφισμού, λούφας, απαξίωσης, που υπάρχουν από μερίδα εργαζομένων στο δημόσιο, για να βρουν συμμάχους κατά των εργατικών δικαιωμάτων. Αυτοί που έχουν καταδικάσει τους εργαζόμενους στο ιδιωτικό τομέα να εργάζονται πολλές φορές

κάτω από άθλιες συνθήκες, καταπατώντας δικαιώματα, με μεροκάματα πείνας, με την απειλή της απόλυσης, είναι αυτοί που προσπαθούν να στρέψουν τους εργαζόμενους αυτούς κατά της μόνιμης εργασίας, των καλύτερων συνθηκών δουλείας, των καλύτερων πολλές φορές αμοιβών που υπάρχουν στο δημόσιο. **Εχθρός του άνεργου, του χαμηλόμισθου, του χαμηλοσυνταξιούχου, του εργαζόμενου στον ιδιωτικό τομέα, δεν είναι ο εργαζόμενος στο δημόσιο ο οποίος εργάζεται κάτω από καλύτερες συνθήκες.**

Αυτό που χρειάζεται είναι να απαιτήσουμε όλοι μαζί να επεκταθούν τα δικαιώματα των εργαζομένων του δημοσίου και στο ιδιωτικό τομέα. Να περιορισθεί η ασυδοσία του εργοδότη, να μην μπορεί όποτε θέλει να απολύει, να αυξηθούν οι μισθοί, να τηρούνται οι συλλογικές συμβάσεις, να διευρυνθούν τα εργατικά δικαιώματα.

Απέναντι σε αυτήν τη διαρκή αντεργατική επίθεση, δεν υπάρχει ουσιαστική πολιτική και εργατική αντιπολίτευση. Οι αγώνες που αναπτύσσονται μέχρι σήμερα δεν είναι ικανοί να εμποδίσουν και να ανατρέψουν την κοινή αντεργατική πολιτική Κυβέρνησης- Ευρωπαϊκής Ένωσης- Κεφαλαίου. Το υπάρχον συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορείς να το εμπιστευθείς, δεν μπορεί να εμπνεύσει. Η υποταγή των ηγεσιών του στην αστική πολιτική και στο εκάστοτε κυβερνητικό, εργοδοτικό, κομματικό συμφέρον, η συναίνεση και η στήριξη που παρείχε στις επιλογές του κεφαλαίου το έχουν ιδεολογικά αφυδατώσει. Η συμμετοχή του στο σύστημα εξουσίας μέσω των διαφόρων επιτροπών, και μια σειρά άλλα φαινόμενα έχουν σπείρει γενική αμφιβολία στους εργαζόμενους,

Σήμερα **απαιτείται** οι εργαζόμενοι να συμβάλλουμε στην

υπέρβαση αυτής της κατάστασης και **να στηρίξουμε** τη διαμόρφωση μιας νέας Ανεξάρτητης Ταξικής Ενότητας των εργαζομένων μέσα από τους σημερινούς αγώνες, **μιας ενότητας στη βάση των σύγχρονων αναγκών και δικαιωμάτων των εργαζομένων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα**, σύμφωνα με τις παραγωγικές και επιστημονικές δυνατότητες της εποχής μας, ώστε να ξεπεραστεί η ήττα του εργατικού κινήματος, να ξαναγεννηθεί η ελπίδα, να υπάρξουν νικηφόροι εργατικοί αγώνες, να ανατραπεί η αντεργατική καταιγίδα.

Παναγιωτόπουλος Χρήστος

Πρόεδρος του Σωματείου

Εργαζομένων Δήμου Βύρωνα

Μέλος της Πρωτοβουλίας για τη συγκρότηση

Ανεξάρτητης Ταξικής Εργατικής Κίνησης

Που στοχεύουν με την συνταγματική αναθεώρηση

Μόλις 5 χρόνια μετά την τελευταία συνταγματική αναθεώρηση, η κυβέρνηση της Ν.Δ., δια στόματος πρωθυπουργού ανήγγειλε την έναρξη των διαδικασιών αναθεώρησης του συντάγματος, οριοθετώντας και το πλαίσιο των αλλαγών που θα προωθηθούν.

Μάλιστα ο πρωθυπουργός χαρακτήρισε τη συνταγματική αναθεώρηση ως τη μεγαλύτερη θεσμική πρωτοβουλία, επιστέγασμα των μέχρι σήμερα «μεταρρυθμίσεων».

Παίρνοντας υπόψη του κανείς τον αντεργατικό-αντιλαϊκό χαρακτήρα των μέχρι σήμερα μεταρρυθμίσεων της κυβέρνησης, καταλαβαίνει ότι οι νέες συνταγματικές διατάξεις θα αποτελέσουν την δικλείδα που θα «προστατεύσει» τις δρομολογημένες αλλαγές στα εργασιακά-κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα και θα ανοίγει νέους δρόμους για το πέρασμα και άλλων που με επιμονή απαιτεί το κεφάλαιο και οι εκπρόσω-

3. Την τροποποίηση του σχετικού άρθρου του συντάγματος για την δημόσια και δωρεάν παιδεία, με την πρόταση για την ίδρυση «μη κρατικών» ΑΕΙ, που θέλει να εφαρμόσει και να κατοχυρώσει συνταγματικά τις αποφάσεις της ΜΠΟΛΟΝΙΑ των υπουργών Παιδείας της Ε.Ε. , επιβάλλο-

Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΘΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΦΡΑΓΙΣΗ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑΣ

ποι του στους διεθνείς οργανισμούς (Δ.Ν.Τ.-ΟΑΣΑ-NATO) και θεσμούς (Ε.Ε.).

Ο αποκλειστικός στόχος των προβλεπόμενων μεταρρυθμίσεων στο Σύνταγμα, είναι η επιτάχυνση των αντιδραστικών καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, έτσι που κάθε συλλογική αντίδραση-διεκδίκηση και πάλη πάνω σε κατοχυρωμένα μέχρι σήμερα δικαιώματα αλλά και νέες κατακτήσεις, να θεωρείται πλέον «αντισυνταγματική» και εκτός νόμου διεκδίκηση.

Πυρήνας των αντιδραστικών προτάσεων για την αναθεώρηση είναι οι αλλαγές στα εργασιακά δικαιώματα, με επιδίωξη την «ατομική ευθύνη» κάθε εργαζόμενου για την «απασχόληση» του αλλά και την αναπαραγωγή της εργατικής του δύναμης(υγεία –εκπαίδευση-ασφάλιση-σύνταξη. Οι επιδιώξεις τους όπως διαφαίνονται, μέχρι σήμερα είναι, η κατάργηση του θεσμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των ΣΣΕ και η ουσιαστική και τυπικά κατάργηση της μονιμότητας που ισχύει στο στενό Δημόσιο Τομέα.

Οι πρώτες δηλώσεις για το πλαίσιο των αλλαγών στο Σύνταγμα, αναφέρουν καταρχάς τα παρακάτω ζητήματα:

1. Περιορισμό των αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου της Επικρατείας (που ορισμένες φορές έμπαινε εμπόδιο στις αποφάσεις της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας), με την πρόταση καθιέρωσης Συνταγματικού Δικαστηρίου.
2. Την αφαίρεση από τα δικαστήρια της αρμοδιότητας να εκδικάζουν υποθέσεις για αναδρομικά σε μισθούς-συντάξεις-επιδόματα, στο όνομα της δημοσιονομικής πειθαρχίας(πρόταση Αλογοσκούφη).

ντας τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

4. Τον αποχαρακτηρισμό δασικών –παραθαλάσσιων εκτάσεων, για την δόμηση τους ή το ξεπούλημα τους στο μεγάλο κεφάλαιο, ξεπερνώντας ακόμα και το άρθρο 24 που ψηφίστηκε με την προηγούμενη συνταγματική αναθεώρηση.
5. Η συζήτηση για άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων, έρχεται σαν συνέχεια των αντιδραστικών αλλαγών στις ΔΕΚΟ, στις Τράπεζες και στις εργασιακές σχέσεις του ιδιωτικού τομέα, με την απελευθέρωση του ωραρίου και τον εργοδοτικό φασισμό στις επιχειρήσεις.

Το επόμενο διάστημα, το ζήτημα της συνταγματικής αναθεώρησης θα βρίσκεται στην επικαιρότητα αλλά και στο επίκεντρο των συζητήσεων και των αποφάσεων των συλλογικών οργάνων της εργατικής τάξης.

Η κυβέρνηση και τα κόμματα που υπεράσπιζαν συγκεκριμένες διατάξεις και το σύνολο του Ευρωσυντάγματος, είναι αλήθεια ότι μετά το προσωρινό πάγωμα προώθησης του, θα επιδιώκουν να μας το φορέσουν καπέλο μέσα από την αναθεώρηση του Ελληνικού συντάγματος.

Αυτό που πρέπει να ξεκαθαριστεί από τώρα είναι ότι οι εργαζόμενοι δεν θα δεχτούμε να αλυσοδεθούμε για πάρα πολλά χρόνια με τις αλυσίδες που θέλουν να μας περάσουν Κυβέρνηση, κεφάλαιο και Ε.Ε. Έχουμε χρέος σαν τάξη να υπερασπιστούμε δικαιώματα και κατακτήσεις, αλλά και για τις νέες γενιές να μην τις παραδώσουμε σιδηροδέσμιες κάτω από την σιδηρένια μπότα τους.

Το τελευταίο διάστημα, στην Δ. Αθήνα (περιοχή Α. Λιοσίων), εξελίσσεται μια αφόρητη κατάσταση, και οι κάτοικοι της περιοχής ζουν σ' ένα πρωτοφανή αστυνομικοκρατούμενο καθεστώς, που έχει επιβάλει η κυβέρνηση της Ν.Δ., με ένα απαράδεκτο εισαγγελικό ένταλμα.

Στην περιοχή των Α. Λιοσίων, σε συντριπτική πλειοψηφία ζει εργατόκοσμος, που επί 40 χρόνια δέχεται τα απόβλητα όλου του Λεκανοπεδίου μέσα στα σπίτια του.

Το καλοκαίρι η κυβέρνηση αποφάσισε να μεταφέρει εκεί και την λυματολάσπη από την Ψυτάλλεια, η οποία πετιέται χωρίς κανένα όρο περιβαντολογικής προστασίας των κατοίκων αλλά και των εργαζόμενων στην χωματερή των Α. ΛΙΟΣΙΩΝ.

Οι κάτοικοι της περιοχής συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής, τραυματίστηκαν και σύρθηκαν στα κρατητήρια συνεχίζουν όμως τις κινητοποιήσεις τους για την απομάκρυνση της χωματερής και την ακύρωση του περιφερειακού σχεδιασμού που θέλει πάλι την δυτική Αθήνα σκουπιδοτοπο όλης της Αττικής.

Η χωματερή των Α. ΛΙΟΣΙΩΝ λειτουργεί πάνω από 40 χρόνια, σήμερα όμως η κατάσταση είναι τραγική και δεν υπάρχει ούτε ένα τετραγωνικό για την εναπόθεση άλλων απορριμμάτων. Τα σκουπίδια σε ορισμένες περιπτώσεις έχουν φτάσει δίπλα στους κατοίκους (οικισμός εργατικής εστίας Γ. Γεννηματάς)

Μαζί με τις συνέπειες στην υγεία των κατοίκων της περιοχής, γίνεται ταυτόχρονα και μια τεράστιας έκτασης περιβαλλοντική καταστροφή και στους γύρω Δήμους, μέχρι το Θριάσιο και τον Σαρωνικό.

Παράλληλα σήμερα, με την συνειδητή απαξίωση και τις κωλυσιεργίες από πλευράς της κυβέρνησης να δοθεί συνολική πολιτική λύση στο τεράστιο αυτό πρόβλημα, μεθοδεύεται τεχνική κρίση ώστε να μπουν στο παιχνίδι μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα συνολικά στη διάθεση και διαχείριση των απορριμμάτων στην Αττική.

Η αρχή έγινε με την αφαίρεση της αρμοδιότητας από τον ΕΣΚΔΝΑ στην περιφέρεια με την συναίνεση της ΤΕΔΝΑ.

Το ζήτημα της διαχείρισης των απορριμμάτων αποτελεί ένα τεράστιο πολιτικό

Για την κατάσταση με την Χωματερή και τα γεγονότα στην περιοχή των Α. ΛΙΟΣΙΩΝ

πρόβλημα.. Είναι μια θηλιά για τους κατοίκους της δυτικής Αττικής, αλλά και χορός πολλών εκατομμυρίων για τα μεγάλα συμφέροντα. Αυτό αποτελεί και την κύρια αιτία των κινητοποιήσεων των κατοίκων, που κατανοούν τον ταξικό "ρατσισμό" απέναντι τους, από τις κυβερνήσεις και το κράτος.

Οι λύσεις που χρειάζεται άμεσα να δοθούν με τον νέο περιφερειακό σχεδιασμό δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να συνεχίζουν να επιβαρύνουν την ήδη επιβαρυνόμενη για χρόνια περιοχή και δεύτερο να μην παραδοθεί η διαχείριση των απορριμμάτων στο ιδιωτικό κεφάλαιο σαν νέο πεδίο απομυζήσεις τεράστιων κερδών συνολικά από τον λαό όλης της Αττικής.

Η κατάσταση που επικρατεί στην Δυτική Αθήνα, δεν μπορεί να αφήνει αδιάφορους και όσους πιστεύουν ότι το πρόβλημα της Χωματερής, των γενικότερων συνθηκών διαβίωσης, της αυξανόμενης ανεργίας, της φτώχειας αλλά και του ειδικού καθεστώτος που έχει επιβληθεί στην περιοχή, είναι βαθιά ταξικό θέμα.

Χρειάζεται η άμεση παρέμβαση του εργατικού κινήματος της Αθήνας, με πρωτοστάτες τους εργαζόμενους στην Χωματερή και τους ΟΤΑ ανοίγοντας συνολικά το πρόβλημα συνθηκών ζωής, αλλά και αποτροπής των σχεδίων που απεργάζεται η κυβέρνηση αυτή την περίοδο.

ΔΕΚΑΔΕΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Η ήπια αναπροσαρμογή καλά κρατεί!!! Δεκάδες βιοτεχνίες και εργοστάσια, το ένα μετά το άλλο κλείνουν, πετώντας στο δρόμο εκατοντάδες εργάτες. Οι στατιστικές τους περί μείωσης της ανεργίας, διαψεύδουν την πραγματικότητα που ζουν χιλιάδες εργατικές οικογένειες. Οι προβλέψεις τους ότι η ανάπτυξη θα συνεχιστεί και το 2006, και άρα θα έχουμε νέες θέσεις εργασίας, διαψεύδουν όσους.... Ισχυρίζονται ότι απολύονται και κάνουν απεργίες-επισχέσεις-καταλήψεις εργοστασίων.

Οι απολυόμενοι εργάτες δεν μπορούν να κατανοήσουν τις αναδιαρθρώσεις και τις αλλαγές που συντελούνται στην οικονομία, αδυνατούν να προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα και τις απαιτήσεις της κεφαλαιοκρατίας και του κράτους της. Επιμένουν να θέλουν σταθερή δουλειά, θωρο, ΣΣ εργασίας, ασφάλιση και βέβαια σύνταξη μόλις... στα 65 τους χρόνια.

Ο ίδιος ο πρωθυπουργός της χώρας, τους αποκαλεί συντήρηση και αντίδραση γιατί στέκονται εμπόδιο στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας και με τις ενέργειες τους (απεργίες-συγκεντρώσεις-καταλήψεις), χαλάνε το κλίμα για ξένες επενδύσεις.

Οι βιομήχανοι που καταχράστηκαν εκατοντάδες δις, εθνικών και κοινοτικών επιδοτήσεων, "ανοίγουν τα φτερά τους" για άλλες πολιτείες πιο προσοδοφόρες συνεισφέροντας στην επιθετική πολιτική του ελληνικού κεφαλαίου για νέες αγορές. Αφού μοιράστηκαν τη λεία από την μεγάλη κλοπή του αιώνα, την ληστεία με το χρηματιστήριο, αφού ήπιαν για χρόνια το αίμα και τον ιδρώτα χιλιάδων εργατών θησαυρίζοντας, τώρα είναι έτοιμοι να ξεκινήσουν το θεάρεστο έργο τους και στις γειτονικές χώρες.

Ο γνωστός Γιακουμάτος και ο επανακάμψας Τσιπουρίδης (όλο σεμνότητα και ταπεινότητα μετά την αποκάλυψη της λαμογιάς με την παράνομη μεταγραφή του υιού του), συμπα-

ραστέκονται και δίνουν από 500-700 ευρώ ΕΦΑΠΕΞ ενίσχυση σε όσους απολύονται και υπόσχεση ότι θα μπουν μελλοντικά και σε κάποιο πρόγραμμα κατάρτισης ή σε κάποιο 18μηνο πρόγραμμα 4ωριτη σε κάποιο Δήμο με 500 ευρώ μικτά το μήνα για να απεξαρτηθούν από την "συνήθεια" της δουλειάς.

Λαναράς (στη ΝΑΟΕΣΑ), ΚΕΡΑΝΗΣ, ΣΟΦΤΕΞ, ΣΕΞ ΦΟΡΜ, ΠΕΤΙΤ ΕΛΕΦΑΝΤ,... ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ, COCA COLA..., ένας ατέλειωτος κατάλογος με χιλιάδες εργάτες στο δρόμο όχι μόνο χωρίς μεροκάματο σήμερα, αλλά χωρίς μέλλον. Στους χιλιάδες φτωχούς, συμβασιούχους, άνεργους που ζουν στο περιθώριο της κοινωνικής-οικονομικής ζωής, προστίθενται καθημερινά και νέοι εργάτες μεγαλώνοντας τη στρατιά των ανέργων και των αποκλεισμένων.

Θύματα όλοι μιας βάρβαρης ταξικής πολιτικής που μεγαλώνει την εκμετάλλευση και σαρώνει κατακτήσεις και δικαιώματα, για να θησαυρίζει μια φούχτα εκμεταλλευτών που στηρίζει με νύχια και με δόντια το πολιτικό σύστημα.

Δυστυχώς και το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα σε επίπεδο ηγεσίας του, παραμένει θεατής, δεν θέλει να συνολικοποιήσει τον αγώνα των εργατών και των σωματείων τους, αφήνει τον κάθε αγώνα να πορεύεται μόνος του, χωρίς ίχνος αλληλεγγύης και ουσιαστικά χωρίς να δημιουργεί πολιτικό πρόβλημα για την θατσερική κυβέρνηση της Ν.Δ.

Το νέο κύμα των αναδιαρθρώσεων θα σαρώσει στο διάβα του ότι βρει. Από τις ΣΣΕ, την κοινωνική ασφάλιση, τη μονιμότητα στο δημόσιο, το θωρο, την υγεία και την παιδεία. Σήμερα δεν κινδυνεύουν απλά κάποιες μεμονωμένες κατακτήσεις τμημάτων της εργατικής τάξης, αλλά το σύνολο των ρυθμίσεων της εργασίας, όπως αυτές οικοδομήθηκαν τα τελευταία 50 χρόνια.

Όσοι καμώνονται ότι δεν το καταλαβαίνουν και επιδιώκουν να φυλάξουν τον κ.... τους, προστατεύοντας υποτίθεται το μαγαζάκι τους, βοηθούν στο να περάσει ανώδυνα για την κυβέρνηση το δεύτερο κύμα των "μεταρρυθμίσεων".

Οι εργάτες των εργοστασίων που κλείνουν, έχουν ανάγκη την πιο πλατιά υποστήριξη και αλληλεγγύη ολόκληρου του εργατικού κινήματος στον Ιδιωτικό και Δημόσιο τομέα. Το αίτημα της συνέχισης λειτουργίας των εργοστασίων και της πλήρους απασχόλησης τους πρέπει να μπει προμετωπίδα στους αγώνες του σήμερα.

**ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΝΕΡΓΟΣ & ΑΝΑΣΦΑΛΙΣΤΟΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ
ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ**

Κοινωνική Ασφάλιση ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ !!!

Από την πρώτη ημέρα διακυβέρνησης της Ν.Δ., καθημερινά με συνεχείς δηλώσεις, επανέρχεται στην επικαιρότητα το θέμα της Κοινωνικής ασφάλισης και η ανάγκη αλλαγών που «χρειάζεται». Οι δηλώσεις αυτές ακολουθούν κύρια τις προτροπές και τις πιέσεις που ασκούνται από διενθείς οικονομικούς οργανισμούς (ΟΟΣΑ-Ε.Ε.-ΔΝΤ), αλλά και πιέσεις του ΣΕΒ και Τραπεζιτών. Οι πιέσεις αυτές, βρήκαν ανταπόκριση στην κυβέρνηση, που πρόσφατα εξήγγειλε το «άνοιγμα» του ασφαλιστικού επισήμως. Οι στόχοι τους είναι καθαροί, δεν τους ικανοποιεί το μέχρι σήμερα θεσμικό πλαίσιο αλλά θέλουν την ριζική ανατροπή του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου, μετατρέποντας την Κοινωνική Ασφάλιση σε υπόθεση πλέον του κάθε εργαζόμενου και μόνο. Με αυτή τη λογική θα ανοίξει ο «διάλογος» για την Κοινωνική Ασφάλιση και οι αναδιαρθρώσεις που θα επακολουθήσουν.

Οι βασικές κατευθύνσεις της επιχειρούμενης αναδιάρθρωσης στο σύστημα της Κοινωνικής Ασφάλισης, στηρίζονται στην δημιουργία τριών ειδών ή πυλώνων, όπως ονομάζονται, οι οποίοι θα

καλύπτουν την ασφάλιση των εργαζόμενων.

Ο πρώτος πυλώνας είναι η καθέρωση ελάχιστης «Εθνικής σύνταξης», τύπου ΟΓΑ.

Ο δεύτερος πυλώνας αποτελείται από τη δημόσια σύνταξη, προϊόν της ουσιαστικής κατάργησης της επικουρικής και συγχώνευσης της με την κύρια. Η διανομή της θα βασίζεται στην πλήρη κεφαλοποίηση των εισφορών και τις αντίστοιχες αποδόσεις από την κεφαλαιοκρατική και χρηματιστηριακή εκμετάλλευσή τους.

Ο τρίτος πυλώνας αναφέρεται στην ιδιωτική ασφάλιση, που θα αποκτήσει κυρίαρχο ρόλο και θα πριμοδοτείται συνεχώς με διάφορα μέτρα και ιδιαίτερα από την καχεξία των 2 προηγούμενων πυλώνων.

Η δημιουργία με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια επικουρικών ταμείων, όπου αυτό είναι δυνατόν, δεν θα διαφέρει από την γνωστή ιδιωτική ασφάλιση.

Το αποτέλεσμα αυτής της διάρθρωσης θα είναι η μετατροπή της Κοινωνικής Ασφάλισης, από κοινωνικό δικαίωμα, που παρέχεται από το Δημόσιο, σε ατομική υπόθεση του κάθε εργαζόμενου. Η αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης του καθένα, σε ότι έχει να κάνει με την απώλεια της ικανότητας για εργασία, θα αποτελεί φροντίδα του ίδιου και σε πολύ μεγάλο βαθμό θα γίνεται με έξοδα του.

Αυτό συνεπάγεται μείωση του πραγματικού μισθού εργασίας και αντίστοιχη αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων.

Οι αλλαγές που προετοιμάζονται, στοχεύουν και σε νέες κατηγοριοποιήσεις ασφαλισμένων, που γίνονται ανάλογα με την ασφαλιστική τους ηλικία, στις εξής κατηγορίες:

- * Ασφαλισμένοι που έχουν θεμελιώσει ήδη δικαίωμα.
- * Όσοι έχουν «ώριμα δικαιώματα».
- * Οι ασφαλισμένοι που πρωτοα-

σφαλίστηκαν μετά το 1993(και που δεν έχουν ούτε ώριμα δικαιώματα, ούτε έχουν θεμελιώσει δικαίωμα).

* Οι νεοεισερχόμενοι.

Ανάλογα λοιπόν με τις κατηγορίες δημιουργείται και το αντίστοιχο νομικό καθεστώς που ρυθμίζει τις παροχές. Στόχος της κατηγοριοποίησης είναι να διασπάσει τους εργαζόμενους σε θιγόμενους και μη, για να περάσουν τα μέτρα με τις λιγότερες δυνατές αντιστάσεις.

Τα μέτρα συντείνουν στις παρακάτω κατευθύνσεις:

- Σταδιακή αύξηση των ορίων ηλικίας.
- Αύξηση με έμμεσο ή άμεσο τρόπο των εισφορών των εργαζόμενων.
- Μείωση των εργοδοτικών εισφορών.
- Ενιαίο σύστημα ασφάλισης, με βάση το ΙΚΑ
- Δραστική μείωση των ΒΑΕ.
- Ιατρικές εξετάσεις των εισερχόμενων στην ασφάλιση.
- Ελαχιστοποίηση των κάθε είδους παροχών (συντάξεις-υγεία-πρόνοια).

Είναι μέτρα που συρρικνώνουν την κοινωνική ασφάλιση και σε συνδυασμό με τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και την ανεργία, θα μετατρέψουν ένα μεγάλο τμήμα των εργαζόμενων σε μισο-ασφαλισμένους και ανασφάλιστους.

Το σύστημα ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ δεν έχει γεράσει. Γερασμένα ζητήματα των σχέσεων εργασίας-των μισθών και της ασφάλισης

Οι πύλες της κολάσεως έχουν ανοίξει και όποιος εθελουφλεί ή θεωρεί ότι με την σιωπή του εξαγοράζει την ευμένεια τους, απλά στρώνει το έδαφος για να περάσουν τμηματικά όλες οι παραπάνω κατευθύνσεις.

Για να μπορέσουμε με αποτελεσματικό τρόπο να αντισταθούμε σε αυτό που ήδη γίνεται αλλά και σε όσα με σχέδιο προετοιμάζονται, απαιτείται να απαντήσουμε σε όσα οι διάφοροι κονδυλοφόροι, αλλά και καλοπληρωμένοι παράγοντες του συστήματος (βλέπε ΓΚΑΡΓΚΑΝΑΣ), αλλά και δυστυχώς ελάχιστοι συνδικαλιστές, «πιπιλάνε» καθημερινά στα ΜΜΕ για την ανταποδοτικότητα, το σάπισμα του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, του δημογραφικού κ.λ.π.

1. Η ανταποδοτικότητα, που προβάλλεται σαν μια δίκαιη λύση (μέσω και της 3μερούς χρηματοδότησης) και παρουσιάζεται ως πανάκεια, που αφήνει όμως στο απυρόβλητο το μεγαλύτερο οικονομικό και πολιτικό έγκλημα της τελευταίας 50ετίας, την καταλήστευση των πόρων των ασφαλιστικών ταμείων από το κράτος και τους επιχειρηματίες(είναι πασίγνωστος σε όλους ο νόμος για την υποχρεωτική κατάθεση των αποθεματικών των Ταμείων στην Τράπεζα της Ελλάδος με εξευτελιστικά επιτόκια, καθώς επίσης και ο δανεισμός, λόγω των ελλειμμάτων των Ταμείων από τις Τράπεζες, με πολύ υψηλά επιτόκια).

Με αυτόν τον τρόπο **άλλαξαν χέρια** τεράστια ποσά που αντιστοιχούσαν στον ιδρώτα και το αίμα των εργαζόμενων, από τα ασφαλιστικά ταμεία και βρέθηκαν με το πρόσχημα

Οι εργαζόμενοι, έχουμε πέρα για πέρα δίκιο. Στην μάχη που επέρχεται όμως απομένει να αποδείξουμε και ότι ξέρουμε να το υπερασπιζόμαστε μέχρι το τέλος χωρίς ταλαντεύσεις.

. Γερασμένη είναι η πολιτική που ακολουθείται
ς ασφάλισης.

Σε πρόσφατη συνέντευξη του στην εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ της Κυριακής» 26-2-06, ο νέος Υπουργός Απασχόλησης ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ, δήλωσε ότι το ασφαλιστικό θα ανοίξει αυτή την τετραετία, με ανοιχτή ατζέντα για όλα τα ζητήματα, ακόμα και για τα όρια ηλικίας. Προσδιόρισε μάλιστα ότι ο «διάλογος» θα γίνει σε 3 επίπεδα: με τα πολιτικά κόμματα, τους «κοινωνικούς εταίρους» (συνδικάτα και εργοδότες) και διάφορους φορείς.

Την επόμενη της συνέντευξης του κ.Τσιτουρίδη, βγήκαν και τα γκάλοπ, που ...λένε ότι ποσοστό 77,7%, εκτιμά ότι πρέπει να δοθεί άμεσα λύση σε αντίθεση με ένα μικρό ποσοστό της τάξης του 15,8% που επιθυμεί η μεταρρύθμιση να γίνει την επόμενη τετραετία. Βλέπετε.. όπως λέει και ο Πρωθυπουργός... ο λαός (τα γκάλοπ) στηρίζει τις μεταρρυθμίσεις.

της «ανάπτυξης της Ελληνικής Βιομηχανίας και του Ελληνικού εμπορίου» στις τσέπες των κεφαλαιοκρατών.

Αλήθεια για πια ανταποδοτικότητα του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, μιλάνε, όταν δεν βγάζουν άχνα για τα κλεμμένα αποθεματικά των Ταμείων;

2. Η γήρανση του πληθυσμού και το λεγόμενο δημογραφικό πρόβλημα, χρησιμοποιείται ως άλλοθι για την αύξηση των ορίων ηλικίας. Το παραπάνω επιχείρημα είναι έωλο γιατί παίρνει σαν δεδομένο, ότι τα αποθεματικά των ταμείων είναι μηδαμινά και ότι ο κάθε συνταξιούχος πληρώνεται

από τα χρήματα των ασφαλισμένων που εισρέουν στα ταμεία, τη δεδομένη στιγμή. Έτσι στους ταμειακούς υπολογισμούς, η σχέση ασφαλισμένων προς συνταξιούχους αποκτά κυρίαρχο χαρακτήρα και γύρω από αυτήν περιστρέφεται όλη η θεωρία της «γήρανσης» του πληθυσμού. Ένας τέτοιος υπολογισμός όμως είναι λαθεμένος, γιατί ο κάθε ασφαλισμένος δικαιούται να πληρώνεται από τα χρήματα που έχουν συσσωρευτεί κατά την διάρκεια της δικής του ασφαλιστικής ζωής. Τα χρήματα αυτά είναι αδύνατο να εξαντληθούν κατά την κάλυψη των συνταξιοδοτικών παροχών, αφού στην αφετηρία του και για μια ολόκληρη ασφαλιστική περίοδο, το ασφαλιστικό σύστημα έχει μόνο ασφαλισμένους και καθόλου συνταξιούχους, συνεπώς μόνο έσοδα και ελάχιστα έξοδα.

Αλλοιώνοντας τα δεδομένα και παραβλέποντας την ιστορία της κοινωνικής ασφάλισης, οι κυβερνήσεις και οι εργοδότες **καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι για την ελλειμματικότητα των ταμείων φταίει σημαντικά η αύξηση του αριθμού των συνταξιούχων, δηλαδή η άνοδος του ορίου ζωής των εργαζόμενων.** Για να βελτιωθεί λοιπόν, όπως ισχυρίζονται, η σχέση συνταξιούχων προς ασφαλισμένους είναι υποχρεωτική η γενική αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση.

2α. Όσον αφορά το θέμα του δημογραφικού προβλήματος και τις

(Τάδε έφη, ο σημερινός υφυπουργός Απασχόλησης Γιακουμάτος εν έτη 2001).

«Οι θέσεις μας για το ασφαλιστικό είναι ξεκάθαρες. Η Ν.Δ. δεν θα δεχθεί ούτε αύξηση στα όρια ηλικίας, ούτε αύξηση εισφορών».

μελλοντικές σχέσεις των ηλικιών(κατά ομάδες ηλικιών), αυτό έχει να κάνει μόνο με σενάρια και οφείλετε βέβαια στην συνεχή πτώση του βιοτικού επιπέδου, τη λιτότητα και την ανεργία, **που αποτελούν τις κοινωνικές ρίζες για την υπογεννητικότητα και τη μείωση του εργατικού πληθυσμού.**

Η υπογεννητικότητα, θα μπορούσε να επιβαρύνει τη σχέση ασφαλισμένων προς συνταξιούχους μόνο με την προϋπόθεση ότι δεν θα υπήρχαν οι άνεργοι και οι ανασφάλιστοι της «μαύρης εργασίας». Αντίθετα, παρά την δεδομένη υπογεννητικότητα το σύστημα αδυνατεί να απορροφήσει τους άνεργους, τροφοδοτώντας έτσι την κοινωνική ασφάλιση με ασφαλισμένους και επόμενα να βελτιώσει τη σχέση ασφαλισμένων-συνταξιούχων. Για να ασκήσουν στο μέλλον, αρνητική επίδραση, τα πραγματικά δεδομένα του δημογραφικού προβλήματος, πρέπει το ποσοστό μείωσης του εργατικού πληθυσμού να υπερβεί το ποσοστό της ανεργίας. Σύμφωνα όμως με τα στοιχεία που οι ίδιοι δίνουν, το 2025 το ποσοστό της

μείωσης του εργατικού πληθυσμού θα είναι 1%, πράγμα που σημαίνει ότι αποκλείεται να υπερκαλύψει το ποσοστό της ανεργίας.

Αν μάλιστα το ποσοστό της ανεργίας έπεφτε στο μισό από το σημερινό, όχι μόνο θα εξάλειφε τα ελλείμματα που ισχυρίζονται, αλλά θα άφηνε και ένα μεγάλο πλεόνασμα από πάνω.

Γίνεται ολοφάνερο λοιπόν ότι το σύστημα ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ δεν έχει γεράσει.

Γερασμένη είναι η πολιτική που ακολουθείται στα ζητήματα των σχέσεων εργασίας-των μισθών και της ασφάλισης.

Οι εργαζόμενοι, έχουμε πέρα για πέρα δίκιο. Στην μάχη που επέρχεται όμως απομένει να αποδείξουμε και

ότι ξέρουμε να το υπερασπιζόμαστε μέχρι το τέλος χωρίς ταλαντεύσεις.

Ταυτόχρονα όμως πρέπει να δώσουμε και δείγματα γραφής στις επόμενες γενιές και να μην «ξεπουλήσουμε» τα παιδιά μας για κάποια πρόσκαιρα «οφέλη».

Οι βασικοί άξονες της ατζέντας διαλόγου, περιλαμβάνουν:

1. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΠΡΟΩΡΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Ο στόχος είναι να μπει φρένο σε όσους εγκαταλείπουν τη δουλειά πριν το 65ο έτος της ηλικίας.

2. ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΛΙΣΤΑΣ ΜΕ ΒΑΡΕΑ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Έχει συσταθεί επιτροπή για να αποφασίσει πια επαγγέλματα θα εξαιρεθούν από το καθεστώς των βαρέων. Σε όσα απ' αυτά βγουν από την λίστα τα όρια ηλικίας θα αυξηθούν τουλάχιστον κατά 5 έτη.

3. ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΙΚΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Στόχος είναι να γίνουν πιο αυστηρές οι προϋποθέσεις για την χορήγηση των αναπηρικών συντάξεων.

4. ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Με άμεσο στόχο τις περικοπές κατά 1,5 δις ευρώ.

5. ΕΝΟΠΙΟΙΗΣΗ ΤΑΜΕΙΩΝ

Με προτεραιότητα την ενοποίηση των επικουρικών ταμείων.

6. ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Ενίσχυση του ρόλου των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών με την υπαγωγή τους στον δεύτερο πυλώνα του συστήματος.

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΕΚΟ

ΑΠΑΡΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΟΥΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΣΣΕ

Τον Δεκέμβρη του 2005, ψηφίστηκε στην Βουλή ο νέος νόμος για τις ΔΕΚΟ, παρά τις αντιδράσεις του συνόλου των εργαζόμενων και των σωματείων τους. Ψηφίστηκε μάλιστα και το επίμαχο άρθρο 14, που αποτελεί το βαρύ πυροβολικό του νόμου γιατί βάζει στο στόχαστρο τις ΣΣΕ στις Δημόσιες επιχειρήσεις ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ τους.

Οι βασικοί στόχοι του νέου νόμου για τις ΔΕΚΟ, **είναι η ανατροπή των εργασιακών σχέσεων με την άρση της μονιμότητας, η κατάργηση των ΣΣΕ** και των κατοχυρωμένων έως τώρα ασφαλιστικών δικαιωμάτων για σύνταξη και περίθαλψη.

Πρωωθείται δηλαδή ένα μεσαιωνικό εργασιακό καθεστώς και στις ΔΕΚΟ(όμοιο με αυτό στον Ιδιωτικό τομέα), **για να μπορέσουν να ξεπουληθούν πιο εύκολα και σε τιμή ευκαιρίας στους ιδιώτες**. Οι υποψήφιοι κερδοσκόποι, βλέπουν τώρα πιο δελεαστικά τα φιλέτα των Δημόσιων επιχειρήσεων, αφού είναι απαλλαγμένες από τα «βαρίδια» του εργατικού κόστους, αλλά και από τα συλλογικά εργασιακά δικαιώματα που κατοχύρωναν οι ΣΣΕ σε αυτούς τους χώρους.

Τα επόμενα βήματα που θα ακολουθήσουν είναι το ξεπούλημα μιας σειράς ΔΕΚΟ, στην "υγιή" ιδιωτική πρωτοβουλία, ξεκινώντας από τον ΟΤΕ, την ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ. Στην συνέχεια θα ακολουθήσουν οι λεγόμενες μετοχοποιήσεις στις τράπεζες (Αγροτική-Εμπορική-Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο), στα λιμάνια (ΟΛΠ-ΟΛΘ), στην ΔΕΗ, τον ΟΑΣΑ κ.λ.π. κ.λ.π.

Η **μετάλλαξη των οργανισμών κοινής ωφέλειας σε κερδοσκοπικές επιχειρήσεις**, όπου οι συγκοινωνίες, η ενέργεια, οι τηλεπικοινωνίες, το νερό, από κοινωνικά αγαθά μετατρέπονται σε προϊόντα για κερδοσκοπία, δεν είναι ένα θέμα που αφορά μόνο τους εργαζόμενους στις ΔΕΚΟ, αλλά αφορά το σύνολο των εργαζόμενων που θα πληρώσουν πολύ ακριβά αυτές τις αλλαγές σε κόστος και ποιότητα.

Η κυβέρνηση της Ν.Δ., φροντίζει να αυξήσει τα τιμολόγια των ΔΕΚΟ για να βρουν οι ιδιώτες μια βάση εκκίνησης για να εκτινάξουν τις τιμές στα ύψη.

ΟΙ ΣΣΕ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Το πιο σοβαρό όμως ζήτημα αυτή την περίοδο, που αφορά τους εργαζόμενους στο σύνολό τους, είναι η εφαρμογή του άρθρου 14

Διαδήλωση στο ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ ενάντια στην οδηγία ΜΠΟΛΚΕΝΣΤΑΪΝ

του νέου νόμου, όπου με εγκύκλιο της η κυβέρνηση ζητάει την άμεση εφαρμογή του.

Με συνοπτικές διαδικασίες βάζει σε γύψο τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις σε όλες τις ΔΕΚΟ & δημόσιες επιχειρήσεις (50 περίπου οργανισμούς, όπως ΔΕΗ, ΕΥΔΑΠ, ΗΣΑΠ, ΗΛΠΑΠ, ΟΑΣΑ, ΕΘΕΛ, ΟΣΕ, ΕΛΤΑ, ΟΣΚ, ΕΒΟ-ΠΥΡΚΑΛ, ΟΛΠ, ΕΡΤ κ.ά.).

Στην σχετική εγκύκλιο που απέστειλε, εξειδικεύεται το περιφημο άρθρο 14 του νόμου για τις ΔΕΚΟ, όπου μεταξύ των άλλων αναφέρει ότι... « οι δημόσιες επιχειρήσεις που

εμφανίζουν αρνητικά οικονομικά αποτελέσματα ή επιχορηγούνται από το Δημόσιο, υποχρεούνται να καταρτίσουν νέους κανονισμούς προσωπικού με τη μορφή συλλογικών συμβάσεων εργασίας».

Η προθεσμία που θέτει η εγκύκλιος είναι μέχρι 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2006, ημερομηνία κατά την οποία αν δεν συμφωνήσουν οι εργαζόμενοι με τις Διοικήσεις αυτών των οργανισμών στην περικοπή των δικαιωμάτων τους, τότε αυτό γίνεται με νόμο που ψηφίζει η κυβέρνηση καταργώντας τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Οι νέοι αυτοί κανονισμοί, αναφέρονται στο σύνολο των δικαιωμάτων των εργαζόμενων σε αυτές τις επιχειρήσεις που αφορούν μισθούς-επιδόματα-συντάξεις-ωράρια-παροχές σε είδος και η κατάργηση της μονιμότητας των νεοπροσλαμβανόμενων στις επιχειρήσεις.

Στην ουσία η παραπάνω εγκύκλιος επιβάλλει και την εφαρμογή της κυβερνητικής εισοδηματικής πολιτικής, καταργώντας το αναφαίρετο συνταγματικό δικαίωμα που ισχύει μέχρι σήμερα για τις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και την υπογραφή ΣΣΕ σε κάθε επιχείρηση.

Η αφαίρεση ενός συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος, αποτελεί στην ουσία την έναρξη και νομοθετικά πλέον της κατάργησης συλλογικών εργατικών δικαιωμάτων, που δεν αφορούν μόνο τους εργαζόμενους στις ΔΕΚΟ, αλλά το σύνολο των εργαζόμενων. Αποτελεί προέκταση μιας ίδιας πολιτικής κυβέρνησης ΕΕ και κεφαλαίου, όπου οι τραπεζίτες αρνούνται να διαπραγματευθούν με την ΟΤΟΕ, το κράτος σαν εργοδότη δεν διαπραγματεύεται με ΑΔΕΔΥ και τις Ομοσπονδίες του Δημοσίου, αποφασίζοντας μόνη της η κυβέρνηση για το καθεστώς εργασίας και αμοιβών στο Δημόσιο).

Η αντεργατική-αντιδημοκρατική και βαθειά ταξική πολιτική κυβέρνησης κεφαλαιοκρατών, πάει πιο μακριά και έχει σαν στόχο την κατάργηση και των ιδίων των συνδικάτων.

ΒΑΡΕΑ ΚΑΙ ΑΝΟΥΓΙΕΙΝΑ

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Η ΚΟΡΟΪΔΙΑ

**ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ - ΔΗΜΑΡΧΟΙ
ΜΑΣ ΘΕΛΟΥΝ ΑΝΑΛΩΣΙΜΟΥΣ**

ΑΔΕΔΥ & ΠΟΕ-ΟΤΑ ΜΑΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ !!!

**ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΜΑΣ
ΣΤΑ ΒΑΡΕΑ ΕΔΩ & ΤΩΡΑ**

**ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ
Στους ΟΤΑ**

ΒΑΡΕΑ ΑΝΘΥΓΙΕΙΝΑ

Η πρόταση που προωθείται από ΑΔΕΔΥ και ΠΟΕ-ΟΤΑ, για τα ΒΑΡΕΑ, όχι μόνο δεν ανταποκρίνεται στην ικανοποίηση ενός απόλυτα πολύχρονου δικαίου αιτήματος, αλλά είναι και επεικώς επικίνδυνη.

Ας δούμε μεταξύ των άλλων τι περιλαμβάνει η πρόταση τους :

1. «Επέκταση των ΒΑΕ στο Δημόσιο, των επαγγελματιών που με βάση τον κανονισμό του ΙΚΑ, υπάγονται στα ΒΑΕ».

– Δηλαδή εν γνώσει τους αποκλείουν ορισμένες ειδικότητες που υπάρχουν σήμερα στο Δημόσιο, αλλά τυχαίνει να μην προβλέπονται από τον κανονισμό των ΒΑΕ του ΙΚΑ.

– Σήμερα ήδη λειτουργεί επιτροπή, η οποία εξετάζει το κόσψιμο ορισμένων επαγγελματιών από τον κανονισμό των ΒΑΕ στο ΙΚΑ. Τι θα γίνει με αντίστοιχες ή παρεμφερείς ειδικότητες στο Δημόσιο, όταν κοπούν από την λίστα του ΙΚΑ.

2. «Μείωση του κατά περίπτωση ισχύοντος ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης κατά 5 έτη.»

– Δηλαδή όσοι βγαίνουν σήμερα στα 65(οι μετά το 1993 ασφαλισμένοι) ή και άλλες κατηγορίες, τότε θα βγουν για σύνταξη?

3. «Θεσμοθέτηση και καταβολή επασφάλιστρου ΒΑΕ αντίστοιχου με εκείνο που ισχύει για τους ασφαλισμένους στο ΙΚΑ».

– Αλήθεια με πια λογική πρέπει να μπει αυτό το επιπρόσθετο χαράτσι που θα αποτελέσει σταθερή μηνιαία μείωση των ήδη χαμηλών απαράδεκτων αποδοχών?

– Και που θα πηγαίνουν αυτά τα χρήματα, αφού δεν υφίσταται ξεχωριστό-ειδικό ταμείο συντάξεων στο Δημόσιο? Τις συντάξεις τις απονέμει το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, άρα τα χρήματα θα αφαιρούνται από τον εργαζόμενο και θα μπαίνουν στα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού.

4. «Θεσμοθέτηση επιδόματος για τους υπαγόμενους στα ΒΑΕ, με βάση τα χαρακτηριστικά του επαγγέλματος και την επικινδυνότητα. Το ύψος του επιδόματος αποτελεί αντικείμενο συλλογικής διαπραγμάτευσης»

– Μάλιστα, τώρα έδωσε το γλυκό! Γνωρίζουμε ότι τα επιδόματα (στο Δημόσιο), δεν υπολογίζονται για τον καθορισμό των συντάξεων, αλήθεια τι σύνταξη σε ποσοστό με τις εν ενεργεία αποδοχές, θα παίρνει ο εργαζόμενος στα ΒΑΕ?

– Και τι το θέλατε και αυτό το... ότι θα αποτελέσει αντικείμενο συλλογικής διαπραγμάτευσης?, αφού στο Δημόσιο μέχρι σήμερα ο θεσμός των συλλογικών διαπραγματεύσεων, δεν υφίσταται. Οι ίδιοι το επικαλείστε κάθε φορά και βέβαια είναι αλήθεια.

Τα παραπάνω αποτελούν σημεία κριτι-

κής στην πρόταση των ΑΔΕΔΥ και ΠΟΕ-ΟΤΑ, τα οποία μάλιστα έχουν διατυπωθεί εγγράφως και προφορικά στις συνεδριάσεις του Γ.Σ. της Ομοσπονδίας και της ΑΔΕΔΥ, αλλά δυστυχώς, κανείς δεν δίνει σημασία.

Η υπόθεση της καθιέρωσης των ΒΑΕ επαγγελματιών στο Δημόσιο, χρειάζεται να γίνει υπόθεση, κάθε συναδέλφου αλλά και των σωματείων τους, για να μην πάμε

σφαγμένοι. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να το χειριστούν ΑΔΕΔΥ και ΠΟΕ-ΟΤΑ που με τις προτάσεις τους διευκολύνουν την κυβέρνηση να περάσει ένα νομοσχέδιο έκτρωμα!!

Το επόμενο διάστημα, είναι κρίσιμο και απαιτείται ουσιαστική συζήτηση με συγκεκριμένες και συνελεύσεις σε κάθε χώρο δουλειάς και Δήμο, για να παρθούν αποφάσεις πάνω στο θέμα καθιέρωσης (και όχι επέκτασης όπως θέλουν να επιβάλλουν) των ΒΑΕ στο Δημόσιο, για τον τρόπο και τους όρους υπαγωγής (κλιμάκια -χρόνια υπηρεσίας-ύψος σύνταξης- χαράτσια κ.λ.π.)

Συνάδελφοι,

Εργαζόμενοι στην καθαριότητα ,τις χωματερές, τις πάσης φύσεως οικοδομικές εργασίες, τα νεκροταφεία, στην ύδρευση-αποχέτευση στα εργοτάξια και τα μηχανουργεία των ΟΤΑ, η ένταξη μας στα Βαρέα είναι ανάγκη ζωής.

Η κυβέρνηση, όπως και οι προηγούμενες ,δεν θέλει να το λύσει γιατί θεωρεί τη ζωή μας σκουπίδι για πέταμα.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία ΠΟΕ-ΟΤΑ & ΑΔΕΔΥ, κάθε χρόνο βγάζει την «υποχρέωση», συμπληρώνοντας στο σεντόνι με τα αιτήματα και... το θέμα των Βαρέων.

Οι προτάσεις όμως που διατυπώνουν δεν λύνουν το πρόβλημα ούτε αγγίζουν την ουσία μιας ουσιαστικής ένταξης στα Βαρέα.

Η πρότασή τους θα αποτρέψει χιλιάδες εργαζόμενους να ενταχθούν, γιατί η όποια μείωση ορίων για την συνταξιοδότηση στην ουσία θα σημαίνει ουσιαστική μείωση των συντάξεων, πέρα από το χαράτσι των επιπλέον κρατήσεων που θα επιβληθούν και αναστροφικά για όσα χρόνια αναγνωριστούν ως βαρέα.

Ουσιαστική ένταξη στα βαρέα, σημαίνει:

1. Καθορισμό νέων Μισθολογικών κλιμακίων για τα Β-Α. Με κριτήριο το αντικείμενο δουλειάς του καθένα & αλλαγή του εισαγωγικού μισθολογικού κλιμάκιου(από το σημερινό 18ο στο 14ο).
2. Σύνταξη στα 27 χρόνια δουλειάς, με σύνταξη ίση με 27/27 και όχι 27/35(δηλαδή πλήρη σύνταξη).
3. Μείωση του ημερήσιου χρόνου εργασίας στις 5 ώρες.
4. Καμία επιπλέον εισφορά που θα επιδεινώνει τους ήδη χαμηλούς μισθούς πείνας και καμία σκέψη για αναδρομική καταβολή εισφορών για όποιον ενταχθεί στο καθεστώς των Βαρέων.
5. Μέτρα προστασίας για την υγεία και την ασφάλεια, ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς στα εργοτάξια.
6. Επιπλέον από τις ισχύουσες σήμερα, ημέρες κανονικής άδειας τον χρόνο(π.χ 7-10 ημέρες τον χειμώνα).

Η «ήπια» προσαρμογή της κυβέρνησης της Ν.Δ., έχει ανοίξει ένα νέο κύκλο αντεργατικών μέτρων, σκορπίζοντας τις όποιες ψευδαισθήσεις υπήρχαν σε τμήμα των εργαζόμενων.

Σήμερα δεν έχουμε απλά μια συνέχεια της αντεργατικής πολιτικής των προηγούμενων κυβερνήσεων, αλλά μια πολιτική που με όχημα τις μεταρρυθμίσεις, προωθεί βαθιές αντεργατικές τομές, διαμορφώνοντας το πλαίσιο ενός νέου εργασιακού μεσαίωνα.

Η ακρίβεια, η ανεργία οι ιδιωτικοποιήσεις, η απελευθέρωση του ωραρίου, το κλείσιμο δεκάδων εργοστασίων και οι χιλιάδες απολύσεις, η άρση της μονιμότητας στον ΟΤΕ και ο νέος νόμος για τις ΔΕΚΟ που προοιωνίζει το

Ο Πόλεμος της κυβέρνησης και οι φειτινές διεκδικήσεις

μερικῶν κατὰ κλάδο αγῶνων, που
δεν απαντοῦν στα συνολικά προβλή-
ματα των εργαζόμενων και δεν
έχουν αποτελεσματικότητα.

Για μια ακόμα χρονιά, τα συνολικά **ζητήματα** που αφορούν τους μίσθους, τα Βαρέα, τα συνταξιοδοτικά προβλήματα, τις εργασιακές σχέσεις που επιδεινώνονται, τον νέο κώδικα, το ωράριο που εξήγγειλε η κυβέρνηση, «**έκλεισαν**» για το **2006, με** μια 24ωρη της ΑΔΕΔΥ.

Όσον αφορά τα ιδιαίτερα ζητήματα του κλάδου, φαίνεται να επικεντρώνεται στην διεκδίκηση ενός νέου επιδόματος (με την χορήγηση ενός ευτελούς ποσού μέσω της καν- σε είδος και την ενσωμάτωση τους

τάρξης των παροχών σε είδος και την ενσωμάτωσή τους σε άλλο επίδομα).

μέλλον(μέσω της συνταγματικής αναθεώρησης) και για το Δημόσιο, οριοθετούν μια βαθειά ταξική αντεργατική πολιτική.

Κυβέρνηση και ΜΜΕ, σε διατεταγμένο ρόλο για να περάσουν οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις, προσπαθούν να διασπάσουν τους εργαζόμενους σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα σε παλιούς και νέους εργαζόμενους.

Το συνδικαλιστικό κίνημα, αφυδατωμένο και παραδομένο στην λογική της αναπτυξιολογίας και του ανταγωνισμού, του εκσυγχρονισμού και των αναδιαρθρώσεων, στέκεται ανίκανο να αντιδράσει υπηρετώντας τα συνολικά συμφέροντα των εργαζόμενων. Με τον κατακερματισμό των όποιων κινητοποιήσεων, οξύνει την πολυδιάσπαση, αρνούμενο ακόμα και να καλύψει συνδικαλιστικά αλλά και να υπερασπιστεί τα αιτήματα του νέου τμήματος της ελαστικής-προσωρινής εργασίας που όλο και πληθαίνει.

Έτσι κάθε χρόνο βιώνουμε μια τακτική αποσπασματικών

Ένα αγωνιστικό πρόγραμμα
δράσης που θα δίνει
προοπτική νίκης, πρέπει να θέσει ενιαία
τα συνολικά προβλήματα
και για όλους τους εργαζόμενους.

- **Ουσιαστικές αυξήσεις** με την **διεκδίκηση διορθωτικού ποσού για το 2005**, λόγω της πρωτοφανούς ακρίβειας και των πρόσθετων φορολογικών βαρών στους εργαζόμενους (αύξηση ΦΠΑ, μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας), **καθώς και αυξήσεις για το 2006**, με την αναπροσαρμογή των κατώτερων εισαγωγικών κλιμακίων (Βασικό εισαγωγικό μισθολογικό κλιμάκιο του ΥΕ τα 1300 ευρώ, με αντίστοιχη αύξηση στα υπόλοιπα).

• **Ένταξη στα βαρέα και ανθυγιεινά** επαγγέλματα μιας σειράς ειδικοτήτων εργαζόμενων στους ΟΤΑ με εφαρμογή ως εισαγωγικού, του 14ου (αντί του ισχύοντος 18ου) μισθολογικού κλιμακίου, χωρίς το χαράτσι του επασφάλιστρου (που θα αποτρέψει πολλούς να κάνουν χρήση), με 27 χρόνια δουλειάς πλήρη σύνταξη.

Κατοχύρωση μέσω του νέου κώδικα των ΟΤΑ, της δημόσιας λειτουργίας και κοινωνικής προσφοράς όλων των υπηρεσιών της Τ.Α.. Κατάργηση της ανταποδοτικότητας για τα φτωχά λαϊκά στρώματα & μισθωτούς, την απόσυρση του νόμου για τις Συμπράξεις Δημόσιου-Ιδιωτικού Τομέα που ξεπουλάει όλες τις υπηρεσίες και τα έργα υποδομής στους ιδιώτες.

Απόσυρση των διατάξεων του σχεδίου του Κώδικα, για την μεταφορά του συνόλου των αρμοδιοτήτων των ΟΤΑ στις Κοινωφελείς Δημοτικές Επιχειρήσεις. Κλείσιμο των Δημοτικών επιχειρήσεων και παράλληλη μεταφορά του προσωπικού τους στους Οργανισμούς των Δήμων, σε αντίστοιχες υπηρεσίες και ειδικότητες.

Μία ενιαία, σταθερή-μόνιμη σχέση εργασίας, για όλους τους εργαζόμενους, με κατάργηση των προσλήψεων μερικής απασχόλησης και μονιμοποίηση των συμβασιούχων.

Υποχρεωτική εφαρμογή της ΣΣΕ των ΟΤΑ για όλους τους εργαζόμενους στη Τ.Α. και τα Νομικά της Πρόσωπα, ανεξάρτητα από μορφή και σχέση εργασίας.

Το πιο κρίσιμο ζήτημα για να έχουν ενότητα οι αγώνες μας. Οι όποιες κινητοποιήσεις, που θα αφορούν μόνο το 50% του κλάδου, αφήνοντας έξω από το πλαίσιο διεκδικήσεων χιλιάδες συναδέλφους που δουλεύουν δίπλα μας χωρίς δικαιώματα και με μισή αμοιβή, υπονομεύει και τις διεκδικήσεις του μόνιμου προσωπικού και δεν μπορεί να στεφθεί με επιτυχία.

Ειδικά για τους εργαζόμενους στους Παιδικούς Σταθμούς, που είναι στο στόχαστρο Κυβέρνησης-ΚΕΔΚΕ, **πρέπει να απαιτηθεί:**

- Καμία αλλαγή του ωραρίου λειτουργίας και των εργασιακών σχέσεων.
- Ποιοτική αναβάθμισή και βελτίωση των υποδομών τους, με δημόσιο κοινωνικό χαρακτήρα, χωρίς «τροφεία».

- Αναγνώριση του προσωπικού που απασχολείται με τα παιδιά, ως παιδαγωγικού προσωπικού.
- Άμεση καταβολή των αναδρομικών του πριμ παραγωγικότητας (1990-1996) & επίλυση των ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών αιτημάτων τους με την ΚΑΤΑΒΟΛΗ του ΕΦΑΠΑΞ σε όσους έχουν συνταξιοδοτηθεί, από ΠΙΚΠΑ-ΙΒΣΑ

ΝΑ ΛΗΞΕΙ Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΧΑΡΙΤΟΣ

Μετά την ψήφιση του προϋπολογισμού και τον καθορισμό της εισοδηματικής πολιτικής, το σ.κ. πρέπει να παρέμβει αγωνιστικά με όλες του τις δυνάμεις για την επίλυση των οικονομικών-μισθολογικών αιτημάτων.

Η γνωστή τακτική να «κλείνει» η ΑΔΕΔΥ κάθε χρόνο με μια 24ωρη τουφεκιά τον Δεκέμβρη για την τιμή των όπλων και οι Ομοσπονδίες να «κρύβονται» για να «διεκδικήσουν» ξεχωριστά κάτω από το τραπέζι, την αύξηση ή την χορήγηση κάποιου επιδόματος, συντηρεί και βαθιάειν την κρίση στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Το παιχνίδι αυτό που παίζεται από τις ίδιες δυνάμεις σε ΑΔΕΔΥ και Ομοσπονδίες, πρέπει να παίρνει τέλος. Τα πλαίσια «σεντόνια», οι αγωνιστικές κορώνες που εξαντλούνται σε μια-δυο αποσπασματικές εθιμοτυπικές απεργίες τον χρόνο, στερούν την δυνατότητα να διεκδικηθεί ΕΝΙΑΙΑ το αίτημα για πραγματικές αυξήσεις και ενσωμάτωση των επιδομάτων στους βασικούς μισθούς.

- Όχι στην συνεχιζόμενη περίοδο «χάριτος» στην κυβέρνηση της Ν.Δ., να ανατραπεί η πιο άγρια επίθεση ενάντια σε δικαιώματα και κατακτήσεις
- Όχι στον κατακερματισμό των κινητοποιήσεων που δίνει περιθώρια στην κυβέρνηση να «παίζει» με όλους και να μας διασπά ακόμα περισσότερο.
- Ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις, κατοχύρωση υπογραφής ΣΣΕ και στους Δημόσιους υπαλλήλους, με ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς.
- Συντονισμένοι αγώνες, με σχεδιασμό και διάρκεια απορρίπτοντας τις άσφαιρες τουφεκιάς των σκόρπιων 24ωρων «διαμαρτυρίας».

KAMIA ΑΝΟΧΗ
στην κυβερνητική πολιτική

ΟΙ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ Ο.Τ.Α

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

Κομβικό σημείο για την λειτουργία, την ανάπτυξη και τον ρόλο του κράτους στις σημερινές συνθήκες του καπιταλιστικού συστήματος αποτελούν οι ΔΕΚΟ και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Για να μπορέσουν να παίξουν πρωτογενικό ρόλο στην ανάπτυξη των κερδών του κεφαλαίου, χρειάζονται σημαντικές αλλαγές στο πλαίσιο όλης της λειτουργίας τους.

Οι αλλαγές όμως που επιζητούνται, το περιεχόμενο και η κατεύθυνση τους, χαρακτηρίζονται από έναν σαφή πολιτικό και ιδεολογικό προσανατολισμό και δεν είναι ένα απλό άθροισμα νομικών διευθετήσεων, αλλά αποτελούν ένα ολόκληρο σχέδιο ανατροπών, που τέτοιο δεν είχαμε γνωρίσει μέχρι σήμερα.

Από πέρυσι λοιπόν η κυβέρνηση της ΝΔ, καθώς και σημαντικά της στελέχη ξεκίνησαν την προετοιμασία για αυτές τις αλλαγές, οι οποίες ολοκληρώνονται αυτή την περίοδο με μια σειρά νομοθετήματα.

Μια από τις σημαντικές αλλαγές που βρίσκεται σε εξέλιξη είναι και το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των ΟΤΑ:

Σε προηγούμενο συνέδριο της ΚΕΔΚΕ η μέχρι πρόσφατα Δήμαρχος Αθηναίων κ. Ντόρα Μπακογιάννη δεν δίστασε να πει:

«...για μια μεγάλη ανατροπή που χρειάζεται στο μοντέλο διοίκησης και αυτοδιοίκησης μέσω του νέου κώ-

δικα Δήμων και Κοινοτήτων ... που δεν θα καμφθεί από λαϊκίστικες ή δημαγωγικές αντιδράσεις... Μια ριζική αλλαγή που επιτέλους δεν θα υπολογίσει πολιτικό κόστος... μια ουσιαστική «επανίδρυση» του κράτους...»

Η μεγάλη αυτή ανατροπή συνοψίζεται όπως χαρακτηριστικά είπε στα εξής στοιχεία:

- **Να αντιμετωπιστούν οι δήμοι ως επιχειρησιακές μονάδες και επιβάλλεται να καθιερώσουμε αυτό το νέο διοικητικό και οικονομικό μοντέλο λειτουργίας των Ο.Τ.Α.**
- **Προώθηση αλλαγών που θα κάνουν μια ουσιαστική χρηματοοικονομική επανάσταση, με:**
 - **Εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης και στήριξη από την ελεύθερη τραπεζική αγορά για επενδυτικούς σχεδιασμούς.**
 - **Τοπική φορολογία.**
 - **Ανάπτυξη εταιρικών σχέσεων μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα για έργα και υπηρεσίες αυτοχρηματοδοτούμενες.**
 - **Ομολογιακά δάνεια με πρόσβαση στη διεθνή αγορά κεφαλαίων.**

Είναι πεντακάθαρο ότι μια τέτοια πολιτική αντίληψη κατεδαφίζει πλήρως τον όποιο δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα των υπηρεσιών της τοπικής αυτοδιοίκησης και προβάλλει κυρίαρχα το δόγμα ότι οι δήμοι είναι αναπτυξιακοί-επιχειρηματικοί φορείς που πρέπει να λειτουργούν με ιδιωτικό-οικονομικά κριτήρια στη βάση της επιχειρηματικότητας και ανταποδοτικότητας πέρα και έξω από τις ανάγκες των λαϊκών συμφερόντων.

Στην ίδια πολιτική κατεύθυνση και ο υπουργός εσωτερικών κ. Πρ. Παυλόπουλος και ο πρόεδρος της ΚΕΔΚΕ κ. Π. Κουκουλόπουλος δεν κρύβουν την συναίνεση τους για τις αλλαγές που επιδιώκονται.

Από τα παραπάνω γίνεται κατανοητό γιατί η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας επέλεξε ως βάση των αλλαγών στο νέο κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων το σχέδιο που είχε επεξεργαστεί η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, με βάση τις ρυθμίσεις και τα νομοθετήματα των τελευταίων χρόνων, όπως:

- «Πολιτεία», «Καποδιστριας», «Συμπολιτείες και Διαδημοτικές συνεργασίες των δήμων» κ.ά. έως τα πρόσφατα,
- για την εφαρμογή της μερικής(4ωρης) απασχόλησης στους Ο.Τ.Α.,

- το νέο αναπτυξιακό πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» που προωθεί πρακτικά και με κίνητρα τη μεγαλύτερη εμπλοκή του ιδιωτικού κεφαλαίου στα δημοτικά έργα και υπηρεσίες σε αντικατάσταση του Ε.Π.Τ.Α.
- ο νέος νόμος περί Συμπράξεων Δημόσιου-Ιδιωτικού Τομέα, που λύνει και θεσμικά τα χέρια για την άλωση όλων των υπηρεσιών-αρμοδιοτήτων, εγκαταστάσεων και υποδομών, από το κεφάλαιο, και..
- τα διάφορα εθνικά και κοινοτικά προγράμματα για την απασχόληση και την κοινωνική... πολιτική, αποτελούν μέρος της ίδιας πολιτικής που επιδιώκει την πλήρη συστηματοποίηση και αποτύπωση της στο νέο κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

ΑΙΤΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑΓΩΝ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Η συνεχής πτωτική τάση του ποσοστού κέρδους της καπιταλιστικής οικονομίας στην Ευρώπη τα τελευταία χρόνια σε συνδυασμό με το ανταγωνισμό με τα άλλα μεγάλα καπιταλιστικά κέντρα, οδήγησαν σε σημαντικές αλλαγές στα χαρακτηριστικά και τις λειτουργίες του κράτους.

Από το κοινωνικό κράτος πρόνοιας την περίοδο μετά τον β' παγκόσμιο πόλεμο και την κυριαρχία των σοσιαλδημοκρατικών κυβερνήσεων σε όλη την Ευρώπη περάσαμε στην άκρατη νεοφιλελεύθερη -νεοσυντηρητική πολιτική που προχωρά στις αναδιαρθρώσεις που ανταποκρίνονται στα πλαίσια των σημερινών δομών λειτουργίας του κράτους για την υλοποίησή τους.

Στόχος η οικοδόμηση ενός κράτους γνήσιου εκφραστή των συμφερό-

ντων του κεφαλαίου, που όλες οι λειτουργίες του θα βρίσκονται στην υπηρεσία των δυνάμεων της ελεύθερης αγοράς.

Έτσι σε όλη την Ε.Ε. οι ιδιωτικοποιήσεις - συγχωνεύσεις - εκχωρήσεις η γενικευμένη ανατροπή των εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα έγιναν κυρίαρχη πολιτική που αποβλέπουν στην απρόσκοπτη κίνηση και κερδοφορία του κεφαλαίου μέσω της αύξησης της έντασης της εκμετάλλευσης των εργαζομένων.

Βασικός κρίκος περάσματος αυτών των ανατροπών αλλά και μοχλό υλοποίησης αυτών των αλλαγών κα-

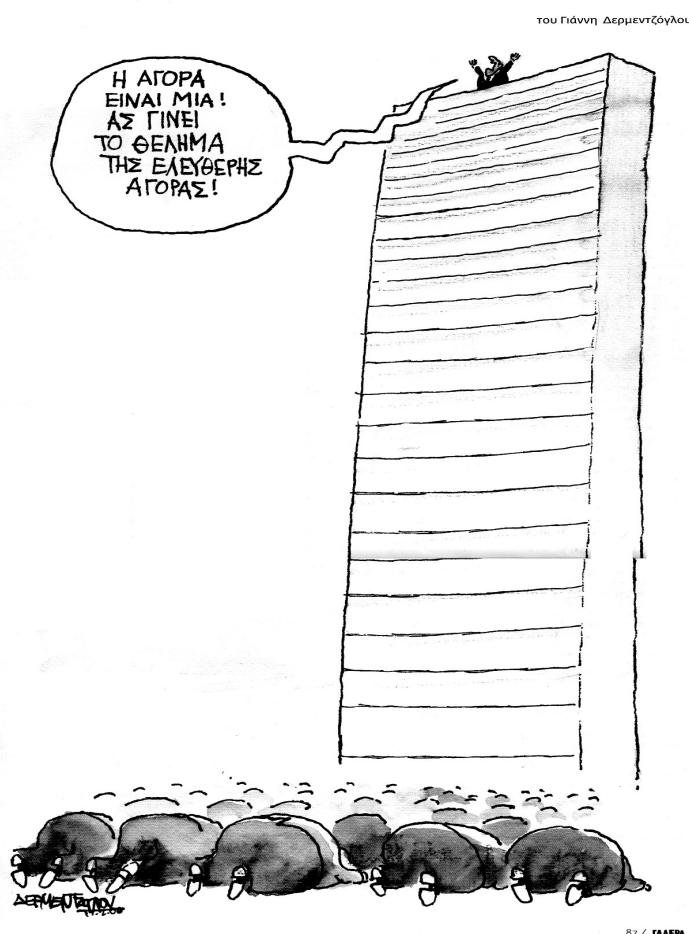
λείτε να παίξει το τοπικό κράτος, δηλαδή οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εκεί βρίσκεται και η ουσία για ένα νέο και αναβαθμισμένο πλαίσιο διοικητικών- οικονομικών αρμοδιοτήτων και εξουσιών, ενταγμένο απόλυτα στην κεντρική στρατηγική πολιτική του καπιταλιστικού κράτους.

Τα παραπάνω καθορίζουν και το πολιτικό νήμα που διαπερνά τα περίπου 300 άρθρα στο σχέδιο του νέου κώδικα και συμπυκνώνονται στα εξής:

ΙΣΧΥΡΟ ΤΟΠΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ

Δήμοι - ή Συμπολιτείες ως βάση

(Από ομιλία του κ.. ή της κ. ... στο Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ
Οι σύνεδροι Δήμαρχοι, παρακολουθούν εκστασιασμένοι..)

διαδημοτικής συνεργασίας – ή Μη-τροπολιτικός αυτοδιοικητικός οργανισμός στις μεγάλες πόλεις,

Γίνεται το μέσο για την δημιουργία συμβάσεων, κατάρτισης προγραμμάτων για την ανάπτυξη έργων και υπηρεσιών σε σύμπραξη με το ιδιωτικό κεφάλαιο (κατασκευαστικό- βιομηχανικό – εμπορικό – τραπεζικό) ελληνικό και ξένο.

Με άλλα λόγια άνοιγμα ενός νέου μεγάλου πεδίου ανάπτυξης και κερδοφορίας του κεφαλαίου σε όλους τους τομείς αρμοδιότητας των Ο.Τ.Α. και των υπηρεσιών που προσφέρουν.

Επιπλέον η νέα αυτή αναδιάρθρωση των κρατικών δομών σε τοπικό και στη συνέχεια σε νομαρχιακό και περιφερειακό επίπεδο, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι αιρετός ο περιφερειάρχης, σημαίνει ακόμη μεγαλύτερη συγκέντρωση εξουσίας σε όλα τα επίπεδα, για την αποτελεσματικότερη προώθηση των πολιτικών του κεφαλαίου και της κυβέρνησης και παραπέρα υποβάθμιση του όποιου κοινωνικού ελέγχου.

Αυτό από ότι όλοι καταλαβαίνουμε σημαίνει **νέες και μεγαλύτερες οικονομικές επιβαρύνσεις για τον δημότη εργαζόμενο.**

Από την τσέπη του θα βγουν τα κέρδη από τα έργα και τις υπηρεσίες που θα τα διαχειρίζονται ιδιωτικές εταιρίες και δήμοι επιχειρήσεις. Σε αυτόν θα επιβληθεί το νέο χαράτσι **αύξησης των ανταποδοτικών και της τοπικής φορολογίας** που κυβέρνηση - δήμαρχοι θέλουν να επιβάλουν.

Για εμάς τους εργαζόμενους στους Ο.Τ.Α. επιπλέον θα επιφέρει την αποδόμηση των κατακτήσεων και

δικαιωμάτων μας, την βίαιη ανατροπή των εργασιακών μας σχέσεων, την ακόμη μεγαλύτερη συρρίκνωση των μισθών και εισοδημάτων μας.

- Ας δούμε για παράδειγμα τους μισθούς των 500-600 ευρώ τον μήνα με πλήρες 8ωρο και ένα καθεστώς υποχρεώσεων άνευ δικαιωμάτων που εργάζονται οι εργαζόμενοι στις ιδιωτικές εταιρίες καθαριότητας του Κωστούλα Α.Ε. και του Τζιλάλη Α.Ε. που τους έχουν εκχωρήσει μια σειρά δήμοι όλη την καθαριότητα.
- Ας δούμε τις ατομικές συμβάσεις που είναι αναγκασμένοι να υπογράψουν και να δουλεύουν χιλιάδες συνάδελφοι μας μέσω των δημοτικών επιχειρήσεων, εργολάβων και άλλων μορφών σύγχρονου δουλεμπορίου σε υπηρεσίες των Ο.Τ.Α. και τα νομικά πρόσωπα.
- Πολύ πρόσφατη είναι και η αποκάλυψη των σχεδίων για την ανατροπή του εργασιακού καθεστώτος των εργαζόμενων στους παιδικούς σταθμούς και της παιδαγωγικής τους λειτουργίας με το νέο κανονισμό που ετοιμάζουν.

Επιχειρησιακά προγράμματα

Σε αυτή τη κατεύθυνση θεσπίζονται και τα 4ετη επιχειρησιακά προγράμματα, όπου θα είναι υποχρεωμένοι να κινηθούν όλοι οι Ο.Τ.Α. αλλά και θα αξιολογηθούν και θα κριθούν για αυτά.

Η αξιολόγηση με βάση τους δείκτες που θα καθιερωθούν θα είναι και η εισαγωγή για την εφαρμογή της σύνδεσης μισθού με την απόδοση (δεν είναι τυχαίο ότι ένα μέρος του κινήτρου απόδοσης δεν το ενσωματώ-

σανε με το νέο μισθολόγιο στο βασικό μισθό) αλλά και της σύνδεσης μισθού- βαθμού (αλλαγές στον Δ.Υ. Κώδικα).

Με αυτή την πολιτική θα διαμορφώνονται και **τα ετήσια προγράμματα δράσης των Ο.Τ.Α. κ.τ.λ.**

Τέλος σε αυτό το πλαίσιο **εκσυγχρονίζονται και οι λειτουργίες των οικονομικών των Ο.Τ.Α.**, δηλαδή στην βάση της λειτουργίας ως επιχειρηματικής μονάδας και όχι του δημόσιου κοινωνικού οργανισμού με τους ισολογισμούς – προϋπολογισμούς - απολογισμούς κ.α., με δείκτες αξιολόγησης, αποτιμήσεις τιμής- κόστους- κέρδους κ.τ.λ. **ώστε να υπάρχει καθαρό τοπίο για τις συμπράξεις με τις ιδιωτικές εταιρίες και το κεφάλαιο συνολικά.**

Είναι φανερό λοιπόν το πολιτικό πλαίσιο και οι εκσυγχρονιστικές, αποκεντρωτικές δομές που θέλουν να διαμορφώσουν με τον νέο δημοτικό και κοινοτικό κώδικα.

Στόχος τους είναι η μετατροπή των Ο.Τ.Α. σε Α.Ε. με δημότες πελάτες πολλαπλά φορολογούμενους και εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα.

Νομικά Πρόσωπα των Ο.Τ.Α.

Σε αυτό το πλαίσιο που οικοδομείται χρόνο το χρόνο θα είναι η λειτουργία μιας σειράς αρμοδιοτήτων κοινωνικού κυρίως χαρακτήρα (παιδικοί σταθμοί – ΚΑΠΗ – πνευματικά και πολιτιστικά κέντρα - αθλητικά κ.α.) που «ασκούνται» από τα Ν.Π.Δ.Δ.

Τα εισαγωγικά στο ασκούνται προσδιορίζουν μια πραγματικότητα που λέει πως γύρω από αυτές τις δραστηριότητες ουσιαστικά στη μεγάλη τους πλειοψηφία είναι παραχωρημένες στις πολλές εκατοντάδες δημοτικές επιχειρήσεις είτε απευθείας, είτε μέσω τις διάθεσης προσωπικού.

Στο σχέδιο του νέου κώδικα δήμων και κοινοτήτων **αντί να υλοποιούνται οι προηγούμενες δεσμεύσεις της κυβέρνησης και να κόβεται ο ομφάλιος λώρος μεταφοράς αρμοδιοτήτων από τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους δήμους** στις δημοτικές επιχειρήσεις, με κατάργηση των επιχειρήσεων αυτών και μεταφορά του προσωπικού τους στους δήμους και τα Ν.Π.Δ.Δ., **έχουμε ακριβώς την αντίθετη πολιτική κατεύθυνση.**

Έτσι λοιπόν αυτό που επιδιώκεται να γίνει με το νέο κώδικα είναι ένας **εξ ορθολογισμός του χαρακτήρα και της λειτουργίας των δημοτικών επιχειρήσεων.**

Το σχέδιο νόμου προβλέπει δυο μορφές επιχειρήσεων:

Α) ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ή ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ, οι οποίες έχουν ως αντικείμενο την ανάπτυξη δραστηριοτήτων, συναφών με αντίστοιχου περιεχομένου αρμοδιότητες των Δήμων και οι οποίες έχουν ως σκοπό την οργάνωση λειτουργιών ή δραστηριοτήτων και παροχής υπηρεσιών συναφών ή συνδεδεμένων με τις αρμοδιότητες τους, σχετικά με την κοινωνική προστασία, την παιδεία, τον πολιτισμό και αθλητισμό.

Παρακάτω στο άρθρο 257, προβλέπει την απόσπαση υπαλλήλων του Δήμου από και προς την Δημοτική Κοινωφελή επιχείρηση, αλλά και προς τις Δημοτικές ανώνυμες εταιρείες του άρθρου 266.

Μάλιστα **διατάξεις του σχετικού νομοσχεδίου, επιτρέπουν** την χρηματοδότηση των Κοινωφελών επιχειρήσεων από τους Δήμους, αλλά και **την είσπραξη εύλογης αποζημίωσης από τους αποδέκτες των υπηρεσιών που θα παρέχουν!!!!.**

Προβλέπεται ακόμα η δυνατότητα συγχώνευσης 2 ή περισσότερων Δ. Κοινωφελών επιχειρήσεων, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου(κατά πλειοψηφία) **και το προσωπικό που πλεονάζει θα ΑΠΟΛΥΕΤΑΙ .**

Β) ΤΙΣ ΑΝΩΝΥΜΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΟΤΑ, οι οποίες συνιστώνται με άλλους Δήμους ή τρίτους(ιδιώτες), οι οποίες λειτουργούν με τις διατάξεις της εμπορικής και φορολογικής νομοθεσίας(το μεγάλο φαγοπότι!!!!).

Οι ανώνυμες αυτές εταιρείες των ΟΤΑ, μπορούν να συγχωνεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2190/1920, λύνονται δε υποχρεωτικώς, αν για τρεις συνεχείς εταιρικές χρήσεις είναι ζημιогόνες.

Η σύσταση τέτοιων επιχειρήσεων επιτρέπεται και για την εκμετάλλευση κοινοχρήστων χώρων, αλλά και για την αξιοποίηση!!(ξεπούλημα), της Δημοτικής ακίνητης περιουσίας.

Με όλα τα παραπάνω, γίνεται καθαρό, η δυνατότητα άσκησης και μεταφοράς όλων των αρμοδιοτήτων κοινωνικού χαρακτήρα των Ο.Τ.Α. και των Ν.Π.Δ.Δ κυρίως στις «κοινωφελείς» δημοτικές επιχειρήσεις.

Η ουσία και το περιεχόμενο αυτών των αλλαγών, είναι να αναπτυχθεί μέσω των Δήμων:

- **σε πρώτη φάση επιχειρηματική δραστηριότητα από τις δημοτικές επιχειρήσεις.**
Το κόστος φυσικά θα επιβαρύνει τους δημότες χρήστες αυτών των υπηρεσιών και όχι το κράτος,
- **σε δεύτερη φάση,** εκεί που κρίνεται πως μπορεί να αναπτυχθεί κερδοφορία, **θα επιδιωχθεί η πλήρης ιδιωτικοποίηση τους.**

Η πάλη του συνδικαλιστικού κινήμα-

τος σήμερα ενάντια στον Κώδικα, αλλά και τα σχέδια τους για την οριστική μετατροπή των Ο.Τ.Α. σε επιχειρήσεις, με την πλήρη εμπορευματοποίηση των υπηρεσιών τους και την ανατροπή των εργασιακών μας σχέσεων, είναι ζήτημα καθοριστικής σημασίας και θέμα πρώτης γραμμής.

Οι αγώνες που χρειάζεται να αναπτυχθούν ενάντια στον νέο κώδικα θα πρέπει να συνδυαστούν με:

- **τον αγώνα για την διασφάλιση και ανάπτυξη του δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα όλων των λειτουργιών των Ο.Τ.Α.**
- **την ανάπτυξη εργατικού κοινωνικού ελέγχου από εργαζόμενους και δημότες,**
- **την διασφάλιση και διεύρυνση των εργασιακών μας δικαιωμάτων και κατακτήσεων σε όλα τα επίπεδα, με μια ΕΝΙΑΙΑ σχέση εργασίας και ΙΣΑ δικαιώματα**

Τέλος χρειάζεται να σημειώσουμε πως αποκτά ιδιαίτερη σημασία σήμερα ο αγώνας των εργαζόμενων στις δημοτικές επιχειρήσεις και όλων των εργαζόμενων και του συν. κινήματος στους ΟΤΑ για την ουσιαστική κατάργηση των δημοτικών επιχειρήσεων με ταυτόχρονη μεταφορά του προσωπικού τους στους δήμους και τα νομικά πρόσωπα.

Την οριστική απεμπλοκή όλων των ειδών Δημ. Επιχειρήσεων από τις αρμοδιότητες που έχουν οι ΟΤΑ και αυτοδίκαιη ένταξη επίσης, όλων των εργαζόμενων που εργάζονται σε αυτές στους οργανισμούς των δήμων και των νομικών προσώπων τους.

Την εφαρμογή ενιαίας εργασιακής σχέσης και Σ.Σ.Ε.

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, τα τελευταία χρόνια συντελούνται ριζικές αλλαγές που ανατρέπουν δραματικά τις εργασιακές σχέσεις.

- Νέες αρμοδιότητες από κεντρικό κράτος στους ΟΤΑ, που με τη σειρά τους εκχωρούνται είτε σε Δημοτικές Επιχειρήσεις, είτε σε ιδιώτες.
- Εφαρμογή προγραμμάτων (μέσω Ε.Ε., ΟΑΕΔ.), με συμβάσεις που προϋποθέτουν εργασιακές σχέσεις μεσαίωνα.
- Δήμοι επιχειρήσεις-φορομηχάνες στον λαό και στυγνής εκμετάλλευσης των εργαζόμενων τους.

Όλα αυτά βέβαια αναπτύσσονται με ένα νέο πλαίσιο εργασιακών

σχέσεων, που ανατρέπουν την μόνιμη σταθερή δουλειά, τις ΣΣΕ, τα ασφαλιστικά-συνταξιοδοτικά δικαιώματα.

Στον κλάδο μας σήμερα, γύρω από με σταθερή εργασιακή σχέση προσωπικό, εργάζονται χιλιάδες συνάδελφοι με πλήθος μορφών μαύρης εργασίας.

- Εργαζόμενοι στους Δήμους με 8μηνα, 2μηνα, 4ωρα, με συμβάσεις έργου,

- Εργαζόμενοι στις Δημοτικές Επιχειρήσεις με Δελτία Παροχής, συμβάσεις μέσω ΟΑΕΔ, μέσω διαφόρων προγραμμάτων, απλήρωτοι για πολλούς μήνες και ανασφάλιστοι.

Το παραπάνω εργασιακό τοπίο, διαμορφώθηκε την τελευταία 20ετία και συνεχίζεται σήμερα με την πολιτική των αναδιρθρώσεων της Ν.Δ. Αποφασιστικό ρόλο παίζουν **ακόμα η ΚΕΔΚΕ και οι Δήμαρχοι όλου του κοινοβουλευτικού φάσματος.**

Η οικοδόμηση αυτού του εργασιακού μεσαίωνα, στηρίχτηκε και στην βοήθεια της συνδικαλιστικής ηγεσίας, **με την αποδοχή της σε αυτές τις επιλογές. Ποιος αλήθεια μπορεί να ξεχάσει, στον κλάδο μας, την εγκληματική-εχθρική στάση που κράτησαν την περίοδο 1999-2001 το**

σύνολο των κοινοβουλευτικών παρατάξεων στο κίνημα των εκτάκτων εκείνης της περιόδου, πριν την ψήφιση της συνταγματικής απαγόρευσης για μονιμοποίηση τους. Γι' αυτό σιωπά, άφηνε και αφήνει έξω από την δράση της αλλά και εκτός συνδικαλιστικών ορίων, τους νέους εργαζόμενους της περιπλανώμενης εργασίας.

ΤΕΡΜΑ ΣΤΗΝ ΑΝΟΧΗ ΚΑΜΙΑ ΑΥΤΑΠΑΤΗ

Προεκλογικά η Ν.Δ., υποσχέθηκε την μονιμοποίηση ΟΛΩΝ των συμβασιούχων.

Το εμπόριο ελπίδας κράτησε λίγες μέρες μετά τις εκλογές. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. με την ψήφιση του νέου Π.Δ., στερήσε το δικαίωμα της σταθερής δουλειάς στην συντριπτική πλειοψηφία των ΟΜΗΡΩΝ της περιπλανώμενης μαύρης εργασίας.

Οι εξαιρέσεις, οι περιορισμοί, ο τρόπος πιστοποίησης των παγίων αναγκών, ο συνδυασμός χρονικών ορίων- ενεργούς σύμβασης κ.λ.π., πετάει έξω χιλιάδες συμβασιούχους. (Αποκαλυπτικά είναι τα τελευταία στοιχεία που δόθηκαν στην δημοσιότητα από το ΑΣΕΠ). **Δηλωτικό των προθέσεων της κυβέρνησης βέβαια, αποτέλεσαν οι ρυθμίσεις**

του νέου Π.Δ. για όσους πλησιάζουν 24μηνο, που απολύονται αυτοδίκαια.

ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΟΥΣ ΜΑΣ ΑΦΟΡΑ ΟΛΟΥΣ,

Το νέο μοντέλο εργασίας που οικοδομείται, δεν αφορά μόνο τους συμβασιούχους, τους εργαζόμενους των προγραμμάτων και τους εργαζόμενους στις Δημοτικές Επιχειρήσεις, αφορά όλους μας μόνιμους και έκτακτους.

Για να έχει αποτέλεσμα η πάλη μας πρέπει να στοχεύουμε στην ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ μιας ΕΝΙΑΙΑΣ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ για όλους.

Το νέο Π.Δ. , δεν έλυσε το πρόβλημα, αντίθετα δημιούργησε χειρότερες συνθήκες και πλαίσιο για τις νέες μορφές απασχόλησης.

Στον κλάδο μας, πέρα από τους εργαζόμενους στους Δήμους, υπάρχουν χιλιάδες εργαζόμενοι που εργάζονται μέσω Δημοτικών Επιχειρήσεων. Το νέο Π.Δ. δεν έδωσε απάντηση ούτε στην εργασιακή ανασφάλεια των με Α.Χ. εργαζόμενων στις Δ.Ε., που στο σύνολό τους είναι «προβληματικές», ούτε βέβαια στους μισθούς πείνας που αμείβονται.

ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗ ΟΜΗΡΙΑ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΛΥΣΗ

Η όποια λύση του προβλήματος της μαύρης εργασίας, της ομηρίας που συνεχίζεται και

της ανασφάλειας χιλιάδων εργαζόμενων, δεν μπορεί παρά να είναι πολιτική.

Σε αυτό δεν θέλουν να δώσουν λύση, ούτε τα συγκεκριμένα κόμματα εξουσίας (Ν.Δ.-ΠΑΣΟΚ), ούτε βέβαια και οι Δήμαρχοι όλων των κομμάτων, γιατί έχουν συμβάλλει στην σημερινή κατάσταση και δίνουν δείγματα γραφής εκεί που έχουν την τοπική εξουσία.

Η πολιτική ομηρία συνεχίζεται και σήμερα, ακόμα και σε όσους είχαν την «τύχη» να αποφανθεί θετικά το ΑΣΕΠ, γιατί η κυβέρνηση δεν προβλέπει σχετικό κονδύλι στον προϋπολογισμό του 2006 για την πληρωμή τους και οι Δήμαρχοι με πρωτοπόρα την κα Μπακογιάννη δεν προχωρούν στην τακτοποίηση του προσωπικού.

Η αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος, απαιτεί ΕΝΙΑΙΟΥΣ στόχους και αιτήματα. Ο προσανατολισμός μας στην σημερινή φάση, πρέπει να περιλαμβάνει ένα πλαίσιο αιτημάτων που να μπορεί να δίνει απαντήσεις στην συγκεκριμένη κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στον κλάδο, χωρίς να αφήνει ουρές και ανοικτή την πόρτα για γενίκευση της μαύρης εργασίας.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ

- Κατάργηση του θεσμού των εκτάκτων και όλων των μορφών μερικής απασχόλησης (8μηνα, 2μηνα, 4ωρα, μίσθωσης έργου, κ.λ.π.).

- Προσλήψεις ΜΟΝΙΜΟΥ προσωπικού με βάσει και τις ανάγκες των δημοτών για αναβαθμισμένες ποιοτικά δωρεάν υπηρεσίες.
- Οι προσλήψεις ΕΠΟΧΙΑΚΟΥ και μόνο προσωπικού, όπου αυτές απαιτούνται από τις συγκεκριμένες συνθήκες (π.χ. Παιδικές θερινές κατασκηνώσεις), μέγιστης διάρκειας 3-4 μηνών, πρέπει να αναφέρονται στους ΟΕΥ των Δήμων κατά ειδικότητα και αριθμό.
- ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ και Ένταξη όλων των εφαρμοζόμενων προγραμμάτων σε αντίστοιχες κοινωνικού χαρακτήρα υπηρεσίες των ΟΤΑ.
- ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ των Δημοτικών Επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στις αποκλειστικές-συντρέχουσες αρμοδιότητες των Δήμων, σε κοινωνικού χαρακτήρα υπηρεσίες ή το προσωπικό τους απασχολείται με οποιονδήποτε τρόπο στους Δήμους. ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ με κατάταξη του προσωπικού τους σε οργανικές θέσεις μόνιμου προσωπικού, στους ΟΕΥ των Δήμων.
- ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ μιας ΕΝΙΑΙΑΣ σχέσης εργασίας (Δημοσίου Δικαιού) για όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο και τους ΟΤΑ.

Το... σκουπόξυλο...

Η Δήμαρχος της Αθήνας κα Μπακογιάννη, μας εγκατέλειψε μετά τον πρόσφατο ανα- σχηματισμό. Λίγες μέρες πριν, σε μια Ρωμαϊκού τύπου εκδή- λωση, στο Μέγαρο Μουσικής με την συμμετοχή 7000 ανθρώπων!!!!, έκανε τον απολογισμό της.

Μάθαμε όμως ότι πάνω από το 80% των «προσκαλεσμένων» και αυθορμητώς προσερχόμενων!!!!, ήσαν υπάλληλοι του Δήμου. Από τους όμηρους με τις συμ- βάσεις έργου- τους εργαζόμενους στην καθαριότητα, αλλά και διάφορους σφουγ- γοκολάριους παράγοντες και συνδικαλιστές, μέχρι αυτούς που κατά παράβαση του νόμου Διόρισε πριν λίγες ημέρες τμηματάρχες, χωρίς να κριθούν από υπηρεσιακό συμβούλιο. Ά ξεχάσαμε και το μισό υπουργικό συμβούλιο με τον υποψήφιο κ. Ν. Κακλαμάνη.

Όλοι έμειναν εκστασιασμένοι από τον απολογισμό και τα χιλιάδες έργα που έγιναν. Οι μόνοι δυσαρεστημένοι ήταν οι υπάλληλοι του Δήμου, που φεύγοντας η Κα δήμαρχος τους άφησε και το φέσι των αναδρομι- κών του Πριμ παραγωγικότητας, ενώ έπρεπε να είχε εξο- φληθεί μέχρι τέλος 2005.

Προς ΚΕΔΚΕ:

(για το θέμα των όρων που βάζουν για την μονιμο- ποίηση των εκτάκτων). Γιατί τόσο μένος ενάντια στους ομήρους που κρατάτε τόσα χρόνια στη δού- λεψη σας? Με μισό μισθό, μισή ασφάλιση. Ταΰ- ρα θυμηθήκατε ότι το κράτος σας παρακρατεί χρήματα? Την ώρα που τρέχουν οι διαδικασίες για την τακτοποίηση των εκτάκτων και στέλνετε τα τε- λεσίγραφα στην κυβέρνηση: ή λεφτά ή δεν τους τακτοποιούμε. Ας τα βλέπουν αυτά όσοι ακόμα σας θεωρούν συμμάχους και συνεργάτες.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Σε μια τόσο κρίσιμη για το εργατικό κίνημα περίοδο όπου κυβέρνηση βιομήχανοι τραπεζίτες και εφοπλιστές έχουν εξαπολύσει μια κατά μέτωπο επίθεση στους μισθούς στις εργασιακές σχέσεις και συνολικά στα εργασιακά δικαιώματα, σε μια περίοδο που κάθε εργαζόμενος σκέφτεται και το τελευταίο ευρώ και πως θα τα βγάλει πέρα με την συνεχιζόμενη άγρια λιτότητα, αποτελεί πρόκληση η απόφαση της ΠΟΕ -ΟΤΑ με τις ψήφους τις ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ για την διοργάνωση του συνεδρίου στο ΡΟΔΟΣ PALLAS.

Δεν είναι μόνο η κατασπατάληση χιλιάδων ευρώ τόσο της ομοσπονδίας όσο και από τα σωματεία (χρήματα των εργαζομένων) για την συμμετοχή και διεξαγωγή του συνεδρίου, αλλά και η πρόθεση των 2 παρατάξεων για το τι συνέδριο θέλουν με μια τέτοια επιλογή.

"Πάμε τσάμπα εκδρομή (φαίνεται είπαν στους αντιπρόσωπους τους) και μην ξεχάσετε να περάσετε για την ψηφοφορία το Σαββάτο να μας ψηφίσετε για να σας ξαναπάρουμε."

Προς την Δημοτι- κή Αρχή (Δήμαρχο και αντιπολίτευση): Τι παίζεται στο Δ. Νικαίας, με την τακτοποίηση των συναδέλφων της Δ.Ε. και των ΑΜΕΑ, σε σχέση με την τακτοποίη- ση τους; Η απάντηση του ΑΣΕΠ χρει- άζεται ΜΑΝΤΕΙΟ των ΔΕΛΦΩΝ. Για- τί δεν ξεκαθαρίζουν τα πράγμα- τα; Ποιοι θέλουν να τους κρα- τούν ομήρους μέχρι τις Δη- μοτικές εκλογές;

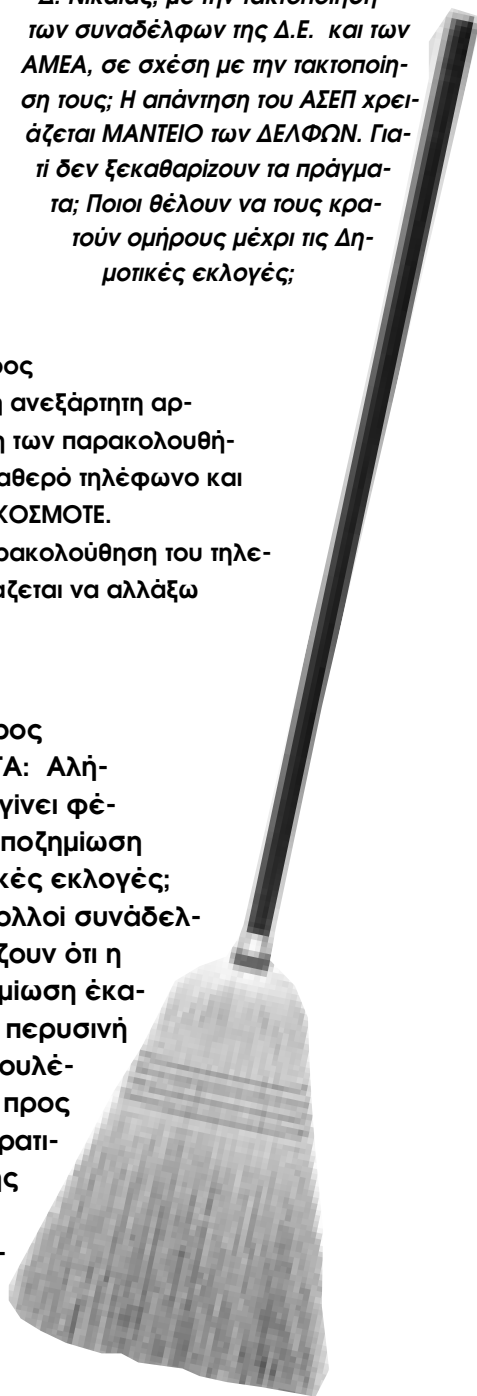
Προς

την ΑΑΔΕ (αυτή η ανεξάρτητη αρ- χή για την διερεύνηση των παρακολουθή- σεων): Διαθέτω μόνο σταθερό τηλέφωνο και ένα κινητό με σύνδεση ΚΟΣΜΟΤΕ.

Δικαιούμαι δωρεάν παρακολούθηση του τηλε- φώνου μου ή χρειάζεται να αλλάξω σύνδεση;

Προς

ΠΟΕ-ΟΤΑ: Αλή- θεια τι θα γίνει φέ- τος με την αποζημίωση για τις Δημοτικές εκλογές; Ρωτάμε γιατί πολλοί συνάδελ- φοι, δεν γνωρίζουν ότι η εκλογική αποζημίωση έκα- νε φτερά με την περυσινή συμφωνία. Θα δουλέ- ψουμε δωρεάν προς χάριν της δημοκρατι- κής υποχρέωσης μας, να διεξα- χθούν οι εκλο- γές άψογα;

Για τους **ΜΙΣΘΟΥΣ** και τις **ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ** στο **ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ**

Αν θελήσουμε να δούμε ιστορικά την εξέλιξη των μισθών και της μισθολογικής πολιτικής στο Δημόσιο Τομέα, παρατηρούμε ότι μέχρι σήμερα το Δ.Υ. κίνημα δεν έχει καταφέρει να επιβάλλει την θεσμοθετημένη κατοχύρωση των ελεύθερων Συλλογικών Συμβάσεων, που από τη μια συλλογικά οι εργαζόμενοι και από την άλλη ο εργοδότης -κράτος, μέσα από μια ουσιαστική διαπραγμάτευση κάθε χρόνο θα υπέγραφαν από κοινού τους όρους αμοιβής και εργασίας για τους Δημόσιους υπαλλήλους.

Ολη την περίοδο μετά την μεταπολίτευση, οι κυρίαρχες δυνάμεις στο σ.κ. σήκωσαν μεγάλες σημαίες για την επικύρωση της 154 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας «για την προώθηση της συλλογικής διαπραγμάτευσης» (νόμος 2403/

1996) καθώς και για την κύρωση της 151 Διεθνούς Σύμβασης εργασίας «για την προστασία του δικαιώματος οργάνωσης και τις διαδικασίες καθορισμού των όρων απασχόλησης στη Δημόσια Διοίκηση (νόμος 2405/4-6-1996). Η κύρωση της 151 και 154 Διεθνούς Σύμβασης Εργα-

σίας το 1996, αποτέλεσε μια εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με το αστικό δίκαιο, έλυσε προβλήματα του μετεμφυλιοπολεμικού κράτους και τον διώξεων των ΔΥ από τις κυβερνήσεις και **τυπικά** άνοιξε το δρόμο για τη θεσμοθέτηση Συλλογικών Διαπραγματεύσεων στο Δημόσιο.

Ωστόσο και όπως φάνηκε από τα πράγματα, αυτό που παρουσιάστηκε σαν νίκη του Δ.Υ. κινήματος, δεν σήμαινε απολύτως τίποτε. Η υπογραφή και κύρωση των 151 και 154 δεν είχε πρακτικό αποτέλεσμα για τους εργαζόμενους στη δημόσια διοίκηση, γιατί ο εσωτερικός συσχετισμός δύναμης και κυρίως η στόχευση των συνδικαλιστικών ομοσπονδιών και της ΑΔΕΔΥ δεν είχε τέτοιο προσανατολισμό αλλά εκείνον του λεγόμενου Ενιαίου Μισθολογίου, του νέου μισθολογίου και πάει λέγοντας.

Από τυπική άποψη η επικύρωση το 1996, των 151- 154 Διεθνών Συμβάσεων Εργασίας θα μπορούσε να σημαίνει:

α. Εθνική συλλογική σύμβαση εργαζομένων στο Δημόσιο. Η σύμβαση αυτή θα υπογράφεται από την ΑΔΕΔΥ και θα έχει γενική εφαρμογή. Θα περιλαμβάνει το σύνολο των εργασιακών, οικονομικών, συνταξιοδοτικών και ασφαλιστικών προβλημάτων των εργαζομένων στο δημόσιο και θα αποτελεί το μίνιμουμ για όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο. Είναι φανερό ότι κάποια από αυτά ανάλογα με τις ιδιομορφίες που υπάρχουν θα είναι αντικείμενο διαπραγμάτευσης των κλάδων.

Η Εθνική ΣΣΕ στο Δημόσιο θα εξασφαλίζει ΙΣΑ εργασιακά – μισθολογικά–συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

β. Κλαδικές ή ειδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Οι συμβάσεις αυτές θα γίνονται μεταξύ των οργανώσεων των εργαζομένων ενός κλάδου, ή παρεμφερών κλάδων που καλύπτονται από τον ίδιο “εργοδότη”. Τα θέματα που θα διαπραγματεύονται θα είναι τ’ αντίστοιχα γενικά, με βάση τις ιδιομορφίες του, ή των κλάδων π.χ. θέσεις εργασίας, προσλήψεις, ωράριο, συνδικαλιστικές άδειες, συνθήκες δουλειάς κ.λ.π. Επίσης, θα διαπραγματεύονται θέματα πρόσθετης αμοιβής εφ’ όσον κάτι τέτοιο προκύπτει από τις ιδιομορφίες του κλάδου.

γ. Υπηρεσιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας ή συμβάσεις σ’ επίπεδο αυτοτελών δημοσίων υπηρεσιών ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Οι συμβάσεις αυτές θα γίνονται σ’ επίπεδο κάθε ανεξάρτητης υπηρεσίας ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Τα θέματα που θα ρυθμίζονται θα είναι περιορισμένα και θ’ αφορούν περισσότερο τα ιδιαίτερα προβλήματα σ’ επίπεδο υπηρεσίας, π.χ. οργανισμοί κ.λ.π. εφ’ όσον δεν καλύπτονται από την αντίστοιχη κλαδική σύμβαση.

Είναι αναγκαίο όμως να γίνει διαχωρισμός ανάμεσα στον χαρακτήρα της **Συλλογικής Σύμβασης**

(Εθνικής – Κλαδικής) από αυτόν της **Συλλογικής Διαπραγμάτευσης**. Η **Συλλογική Διαπραγμάτευση είναι πιο κοντά στον τύπο του Ενιαίου Μισθολογίου και στις διαδικασίες ψηφισής του όπως γίνεται μέχρι σήμερα.**

ΕΝΙΑΙΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ - ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ & ΣΣΕ

Ενιαίο μισθολόγιο

Αποτελεί βασικό πολιτικό όπλο της ηγεσίας της ΑΔΕΔΥ από το 1985. Υποτίθεται ότι με το ενιαίο μισθολόγιο μπορεί να ενοποιηθεί το ΔΥ κίνημα. Στην πράξη όμως η επιδοματική πολιτική αποτελούσε κυρίαρχο στοιχείο των κυβερνήσεων τόσο του ΠΑΣΟΚ, όσο και της ΝΔ και σε συνδυασμό με την πολιτική λιτότητας ανατίναζε κάθε εφαρμογή του. Μέχρι σήμερα υπήρξαν πάνω από πέντε ενιαία, στα λόγια, μισθολόγια, χωρίς καμιά ουσιαστική ενότητα των Ομοσπονδιών των ΔΥ, αλλά και μιας πραγματικής ενότητας των ίδιων των εργαζομένων. Αντίθετα όλο αυτό το διάστημα εντάθηκε ο συντεχνιασμός και η αντιπαλότητα μεταξύ μας.

Κλαδικό Μισθολόγιο

Το αίτημα ή σύνθημα αυτό συνεχώνει ετερόκλητες φωνές. Ιδιαίτερα θερμοί υποστηρικτές της άποψης αυτής αποτελούν οι συνδικαλι-

στές της ΔΑΚΕ. Μέσα απ' την πάλη τους ενάντια στο Ε.Μ, επικεντρώνουν την πολεμική τους ενάντια στην ΑΔΕΔΥ. Ταυτόχρονα όμως υπερασπιστές των κλαδικών μισθολογίων εμφανίζονται και άλλοι συνδικαλιστές, μεγιστοποιώντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των επιμέρους κλάδων και προβάλλοντας μια ελιτίστικη αντίληψη για το χαρακτήρα τους όσο και για τις ίδιες τις ιδιαίτερες ρότητές τους.

Συλλογικές Διαπραγματεύσεις

Κατ' αρχάς πρέπει να γίνει κατανοητό ότι οι συλλογικές διαπραγματεύσεις απέχουν κατά πολύ απ' τις συλλογικές συμβάσεις. **Οι συλλογικές διαπραγματεύσεις προβλέπουν** μια συναινετική διαδικασία μεταξύ των δύο πλευρών, την οποία τελικά το κράτος - εργοδότης καλείται να εφαρμόσει, **χωρίς όμως να δεσμεύεται απ' τις διαπραγματεύσεις**. Οι διαπραγματεύσεις αποτελούν εφαρμογή της 151 Δ.Σ.Ε., η οποία αυτό ακριβώς κατοχυρώνει (δηλ. τις ελεύθερες διαπραγματεύσεις και όχι τις συμβάσεις).

Συλλογικές Συμβάσεις

Απορρίπτοντας ουσιαστικά όλες τις παραπάνω προτάσεις φτάνουμε πλέον στις συλλογικές συμβάσεις. Πριν αναλύσουμε το χαρακτήρα των συλλογικών συμβάσεων, πρέπει να ξανατονίσουμε ότι **ο τρόπος** που θα διεκδικήσει ένας κλάδος εργαζομένων τα εργασιακά του δικαιώματα δεν αποτελεί ζήτημα αρχής. Εκείνο όμως που αποτελεί ζήτημα αρχής είναι η υπεράσπιση-διεύρυνση των δικαιωμάτων.

Οι συλλογικές συμβάσεις αποτελούν τελικά την υπογραφή συμφωνίας μεταξύ εργαζομένων και

εργοδοτών πάνω σε ένα πλαίσιο που έχει προκύψει απ' τις διαπραγματεύσεις μεταξύ δύο αντιπαραμέτων πλευρών.

- Οι συλλογικές συμβάσεις είναι το πιο εύχρηστο σχήμα διεκδίκησης, αφού απαιτούν το μικρότερο δυνατό νομικό και θεσμικό πλαίσιο.
- Οι συλλογικές συμβάσεις απαιτούν την ύπαρξη ενός ζωντανού - μαχητικού συνδικαλιστικού κινήματος. Η ίδια η διαδικασία των συλλογικών συμβάσεων μπορεί να λειτουργήσει σαν αλληλοτροφοδοτούμενο σύστημα με το συνδικαλιστικό κίνημα, αφού ο συσχετισμός των δυνάμεων θα καθορίζει κάθε φορά την εξέλιξη.
- Η πρόταση για συλλογικές συμβάσεις αποτελεί ουσιαστικά σήμερα τη μόνη ρεαλιστική επιθετική πολιτική που μπορεί να εφαρμόσει το συνδικαλιστικό κίνημα, απορρίπτοντας διάφορες επικίνδυνες και ελιτίστικες απόψεις.

Αναμφισβήτητα και οι συλλογικές συμβάσεις έχουν τις δυσκολίες τους. Τα εμπόδια είναι μεγάλα. Συνδέονται πρώτα απ' όλα με την ίδια την αντιδραστική φύση του κράτους - εργοδότη, με το Συνταγματικό καθεστώς που ουσιαστικά δεν αναγνωρίζει δικαιώματα στον εργαζόμενο Δημόσιο υπάλληλο, όμως οι ίδιες οι ιστορικές εμπειρίες δείχνουν ότι κανένα εμπόδιο δεν είναι αξεπέραστο. Ας θυμηθούμε ότι το δικαίωμα της απεργίας κατακτήθηκε απ' τους εργαζόμενους στο Δημόσιο μέσα απ' τον δικό τους αγώνα και η πολιτεία αναγκάστηκε απ' την πραγματικότητα που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι διαμόρφω-

σαν πολύ αργότερα να το αναγνωρίσει.

ΟΙ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ & Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ

Από τις πρώτες ημέρες ανάληψης της κυβερνητικής εξουσίας από την Ν.Δ. τα ιδεολογήματα της αναδόμησης του κράτους και του εκσυγχρονισμού των Δ.Υ. σε συνδυασμό με τις υποσχέσεις για νέο μισθολόγιο από 1-1-06, δημιούργησε την ψευδαίσθηση στην ηγεσία της ΑΔΕΔΥ ότι σύντομα θα προχωρήσουμε σε ένα αναβαθμισμένο μισθολόγιο «...που θα προσεγγίζει τους μισθούς των Δ.Υ. άλλων χωρών της Ε.Ε.».

Έτσι, αντί για το στόχο των αυξήσεων μέσω των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων και την υπογραφή ΣΣΕ και στο Δημόσιο που θα κατοχυρώνει το σύνολο των εργαζομένων στο Δημόσιο Τομέα(ανεξάρτητα από τύπο σύμβασης με μια ενιαία σχέση εργασίας Δ.Δ. για όλους), **η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ «εγκλωβίστηκε» στην πρωθυπουργική δέσμευση του Καραμανλή, ότι... θα ισχύσει νέο μισθολόγιο από 1-1-06, το οποίο μάλιστα... θα έδινε και σημαντικές αυξήσεις.**

Δεκάδες προτάσεις και εναλλακτικά σενάρια επεξεργάστηκαν για τους «νέους» μισθούς, αποπροσανατολίζοντας τους εργαζόμενους από τον στόχο για πραγματικές αυξήσεις και την ενσωμάτωση των επιδομάτων στους βασικούς μισθούς.

Αυτή η τακτική της ΑΔΕΔΥ, σε συνδυασμό με τη χρόνια λιτότητα, τις ιδιωτικοποιήσεις κομματιών του δημόσιου τομέα, με την επέκταση

το εργατικό κίνημα χρειάζεται να παλέψει από κοινού το ζήτημα των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων και την πλήρη κατοχύρωση του θεσμού των ΣΣΕ

της ελαστικής εργασίας στο δημόσιο και την διόγκωση της μαύρης-απλήρωτης και ανασφάλιστης εργασίας (που αρνείται ακόμα και να εγγράψει και να καλύψει συνδικαλιστικά), επιβάλλει μια ριζική στροφή στην δράση του σ.κ στον Δημόσιο Τομέα.

Εθνική ΣΣΕ στο δημόσιο για όλους τους εργαζόμενους -Δημοσίου Δικαίου- Αορίστου χρόνου-ορισμένου χρόνου, που θα καλύπτει το Δημόσιο τους ΟΤΑ τα ΝΠΔΔ-ΝΠΙΔ, τις Δημόσιες και δημοτικές επιχειρήσεις, ανεξάρτητα από την σχέση εργασίας και τον τρόπο πρόσληψης.

Η Εθνική ΣΣΕ στο Δημόσιο θα εξασφαλίζει ΙΣΑ εργασιακά - μισθολογικά - συνταξιοδοτικά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Αν πράγματι θέλουμε να υπερασπιστούμε και τα δικαιώματά μας, ως Δημόσιοι-μόνιμοι υπάλληλοι, με κυρίαρχο το δικαίωμα στην σταθερή-μόνιμη δουλειά που τώρα αμφισβητείται και ως συνταγματική διάταξη, δεν έχουμε παρά να υπερασπιστούμε ενιαία και για όλους τα μέχρι σήμερα ελάχιστα δικαιώματα που έχουμε κατακτήσει ως Μόνιμοι υπάλληλοι. Αλλιώς θα μας ακολουθεί η ρετιβινιά της γνωστής ηγεσίας της ΟΜΕ-ΟΤΕ, που έβαλε την υπογραφή της σε μια επαίσχυντη συμφωνία για την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων και της μονιμότητας για τους νεοεισερχόμενους στον ΟΤΕ.

Αντί οι κλαδικές Ομοσπονδίες

αποσπασματικά και κάτω από το τραπέζι να «παλεύουν» για ένα επιδοματάκι των 30-35 ευρώ, υπονομεύοντας και την όποια συλλογική διεκδίκηση για τους μισθούς, χρειάζεται να επαναφέρουμε την πάλη για τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας στο Δημόσιο. Όχι σαν μια συνδικαλιστική και νομική φόρμα που θα δώσει λύσεις στον προσανατολισμό και στα προβλήματα του συνδικαλιστικού κινήματος, αλλά ως το καλύτερο σχήμα που μπορεί να ενώσει έναν κλάδο, να τον κινητοποιήσει, να μικρύνει τις εσωτερικές αντιθέσεις και να αναγνωρίσει τους διαφορετικούς όρους κίνησης κάθε Ομοσπονδίας.

Ωστόσο η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΑΔΕΔΥ επαναφέρει στο προσκήνιο τη φιλολογία για ένα νέο μισθολόγιο από το Γενάρη του 2007, λες και τα προβλήματα των αυξήσεων για το 2006 έχουν επιλυθεί, με την «αύξηση» του 3%(1,6% στην πραγματικότητα) στους βασικούς, όταν ο πληθωρισμός τρέχει με 3,3-3,6% και αυτό αποτελεί πραγματική μείωση των εισοδημάτων μας.

Το ζήτημα λοιπόν της ουσιαστικής κατοχύρωσης των ΣΣΕ στο Δημόσιο, με ουσιαστικές αυξήσεις είναι το βασικότερο ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτή την περίοδο, απεγκλωβισμένοι από τα σενάρια ενός «νέου» μισθολογίου που δεν διαφέρει από τα προηγούμενα και που στην ουσία αφήνει άθικτο το μέχρι σήμερα θεσμικό

πλαίσιο των διαπραγματεύσεων στο Δημόσιο τομέα.

Μπροστά στην επίθεση που αναπτύσσεται από κεφάλαιο και κυβέρνηση, με τον νόμο περί ΣΣΕ στις ΔΕΚΟ, την άρνηση των τραπεζιών να διαπραγματευθούν με την ομοσπονδία του κλάδου (ΟΤΟΕ), την πρόταση του ΣΕΒ για κατάργηση των ΣΣΕ και της Εθνικής Γενικής ΣΣΕ σε περιοχές που θεωρούνται γκρίζες ζώνες αυξημένης ανεργίας, αλλά και την συζήτηση στην Ε.Ε. για την επικύρωση (με όποια μορφή τελικά) της οδηγίας ΜΠΟΛΚΕΝΣΤΑΙΝ, το εργατικό κίνημα σε δημόσιο-ιδιωτικό τομέα, χρειάζεται να παλέψει από κοινού το ζήτημα των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων και την πλήρη κατοχύρωση του θεσμού των ΣΣΕ σε όλα τα επίπεδα σε ιδιωτικό τομέα -στις ΔΕΚΟ και στο Δημόσιο.

Σε αυτή την κατεύθυνση απαιτείται να παρθούν πρωτοβουλίες από σωματεία και συνδικαλιστές, χωρίς αποκλεισμούς και εκλεκτικισμούς συντεχνιακού χαρακτήρα(ο καθένας το μαγαζάκι του), που θα διεκδικήσει ενιαία για όλους τους εργαζόμενους και τις συλλογικότητες τους, την δυνατότητα συλλογικής διαπραγμάτευσης χωρίς περιορισμούς και όρους που στην πράξη καταργούν κάθε έννοια του θεσμού της υπογραφής ΣΣΕ.

Το συνδικαλιστικό κίνημα βρίσκεται μπροστά σε μια βάνουση πρόκληση που θα το αλυσοδέσει χειροπόδαρα για πολλά χρόνια. Η ενιαία καθολική αντίδραση στο ζήτημα υπεράσπισης των ελεύθερων ΣΣΕ, αποτελεί σήμερα μια κορυφαία προτεραιότητα σε Ιδιωτικό Δημόσιο Τομέα και ΔΕΚΟ.

Θέλουν να καταργήσουν τις παροχές σε είδος

Με μια περίεργη!!! απόφαση της ΠΟΕ-ΟΤΑ, που ψήφισαν ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ αλλά και η ΑΣΚ σε συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου **προτείνουν** στη κυβέρνηση τη θεσμική κατάργηση των παροχών σε είδος, με την ενσωμάτωση (ενός ευτελούς ποσού) στο ειδικό επίδομα των ΟΤΑ, χωρίς βέβαια τη δυνατότητα διαπραγμάτευσης του κάθε χρόνο από τους ενδιαφερόμενους.

Με την απόφαση τους αυτή φέρνουν τον κλάδο χρόνια πίσω, στερώντας από τους εργαζόμενους στους δήμους ένα σημαντικό ποσό που ενίσχυε το εισόδημα τους και έδινε τη δυνατότητα στα πρωτοβάθμια σωματεία να το διαπραγματεύονται (όπου σε πολλούς δήμους ξεπερνούσε και τα 1000 ευρώ).

Με αυτή τους την απόφαση, βγάζουν από την δυσκολία τους δημάρχους και την κυβέρνηση να δίνουν τα χρήματα όπως είναι υποχρεωμένοι χωρίς τις πολλαπλές γραφειοκρατικές δυσκολίες που σε τελευταία ανάλυση οι ίδιοι συναίνεσαν να διαμορφωθούν και δεν έκαναν τίποτα να ξεπεραστούν.

Πάνε να επαναλάβουν το γνωστό «κόλπο» που έκαναν πέρσι και με την εκλογική αποζημίωση, με την ουσιαστική κατάργηση της και την ενσωμάτωση της στα «έξοδα κίνησης», η οποία παρουσιάστηκε μάλιστα και ως αύξηση των 32+32 ευρώ για το 2005.

Αυτό προτίθενται να κάνουν και για το 2006. Μετά από υποτιθέμενες αγωνιστικές παρεμβάσεις της ομοσπονδίας ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ θα μας πλάσουν ότι αυξήσαμε κάποιο επίδομα 20-30 ευρώ και θα αποκρύπτουν την ουσία, ότι δηλαδή καταργείται το χρηματικό ποσόν για τις παροχές σε είδος(είτε ως είδη είτε ως μια πραγματική αποτίμηση τους σε χρήμα).

Δυστυχώς αυτή είναι η κατάντια τους, γαντζωμένοι στις καρέκλες που τους εξασφαλίζουν οι δημοκρατικοί και κυβερνητικοί μηχανισμοί και σε μόνιμη συνδιαλλαγή μαζί τους το μόνο που κάνουν είναι να επεξεργάζονται κόλπα αυτή την περίοδο σε βάρος των κατακτήσεων του κλάδου αντί να επιδιώκουν την κατοχύρωση και διεύρυνση τους.

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους μέσα από τα σωματεία τους να μην αφήσουν να περάσει αυτή η μεθόδευση, να υπερασπίσουμε τις κατακτήσεις μας και να καταδικάσουμε αυτούς που τις επιδιώκουν.

- Όχι στη κατάργηση των παροχών σε είδος και της αποτίμησης τους σε χρήμα.
- Γνήσια χρηματική αποτίμηση και ΕΦΑΠΑΞ καταβολή κάθε χρόνο.
- Μίνιμουμ βάση για φέτος τα 1000 ευρώ με δυνατότητα διαπραγμάτευσης από κάθε πρωτοβάθμιο σωματείο.
- Κατάργηση όλων των ψευδεπίγραφων γραφειοκρατικών δυσκολιών και εμποδίων που θέτουν οι υπάρχουσες ρυθμίσεις.

(Κείμενο από σχετική ανακοίνωση που κυκλοφόρησαν οι Αγωνιστικές Κινήσεις Συσπειρώσεις στους ΟΤΑ)

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ Δ. ΒΥΡΩΝΑ

Οι εργαζόμενοι και το σωματείο του Δ. ΒΥΡΩΝΑ ξεκίνησαν και συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους για την ΑΜΕΣΗ καταβολή σε χρήμα των παροχών σε είδος που με ευθύνη Δήμου και ελεγκτικών μηχανισμών δεν χορηγούνται στους δικαιούχους.

Μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιήσει τρεις στάσεις εργασίας με συγκεντρώσεις και πορείες για την επίλυση του προβλήματος.

Από ότι μαθαίνουμε ο επίτροπος, αρνήθηκε να υπογράψει τα σχετικά εντάλματα και αποφάσισε να παραπέμψει το θέμα στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Είναι καθαρό πλέον ότι η προσπάθεια που γίνεται από διάφορους ελεγκτικούς μηχανισμούς να καταργήσουν κατοχυρωμένα δικαιώματα (από ΣΣΕ και Υπουργικές αποφάσεις), δεν αποτελούν μεμονωμένα περιστατικά, αλλά συγκεκριμένη επιλογή της κυβέρνησης να περικόψουν δικαιώματα και κατακτήσεις.

Οι ενέργειες επιτρόπων που αρνούνται να υπογράψουν εντάλματα πληρωμής για τους εργαζόμενους πληθαίνουν μέρα τη μέρα και καταργούν στην πράξη την υποχρέωση των εργοδοτών να χορηγούν τα είδη σε χρήμα. Σκοπός τους είναι να σιγοντάρουν την απαράδεκτη κατάσταση αδιαφάνειας-συναλλαγών, που επικρατεί σε παρά πολλούς Δήμους, με την προμήθεια των παροχών σε είδος και να μην διαχειρίζονται οι ίδιοι οι εργαζόμενοι τα ποσά που διατίθενται γι' αυτό το σκοπό.

Το συγκεκριμένο πρόβλημα δεν αφορά τους εργαζόμενους στο Δήμο ΒΥΡΩΝΑ, αλλά το σύνολο του κλάδου (π.χ. στο Δήμο Αθήνας οι εργαζόμενοι καταφεύγουν σε αγωγές για να τους χορηγηθούν τα αντίστοιχα ποσά 2-3 χρόνων από τις παροχές σε είδος).

Την ευθύνη να λυθεί άπαξ δια παντός το πρόβλημα την έχει η ΠΟΕ-ΟΤΑ, που πρέπει με αποφασιστικό τρόπο να απαιτήσει την άρση όλων των γραφειοκρατικών εμποδίων, για την ΚΑΤΑΒΟΛΗ σε χρήμα των παροχών σε είδος για όλο τον κλάδο, χωρίς την μετατροπή του σε επίδομα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Τα τελευταία χρόνια, με την ασκούμενη πολιτική, το τοπίο για τους εργαζόμενους αλλά και για το χαρακτήρα της τοπικής αυτοδιοίκησης αλλάζει διαρκώς προς το χειρότερο.

Η κρατούσα πολιτική αντίληψη των τελευταίων χρόνων, δεν αλλάζει ανεξάρτητα από κυβερνήσεις και ηγεσίες υπουργείων. Με τη μεταφορά αρμοδιοτήτων, χωρίς πόρους στους ΟΤΑ επιβάλλουν την απαξίωση της οποιασ προνομιακής πολιτικής του κράτους. Οι Δήμοι με τη σειρά τους, αντι να διεκδικήσουν τα χρήματα που τους οφείλει η κεντρική εξουσία μεταφέρουν το κόστος στους Δημότες, λειτουργούν ως επιχειρήσεις με τους δημότες πελάτες, που βάζουν όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη. Περιορίζουν τα δικαιώματα των εργαζομένων και υποβαθμίζουν το ρόλο των υπηρεσιών προς τους δημότες.

Η πολιτική που υποβαθμίζει τη λειτουργία των δημοτικών υπηρεσιών, η απαξίωση που αρκετές φορές υπάρχει απέναντι στον πολίτη, η πολιτική της ανταποδοτικότητας ανοίγει τις πόρτες στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Δίνει την δυνατότητα να αναπτύσσεται και σε υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα που το Κράτος και οι Δήμοι πρέπει να παρέχουν δωρεάν στους πολίτες, όπως οι Π.Σ.

Με τις αλλαγές που προτίθεται να κάνει η κυβέρνηση, στον Κώδικα για την λειτουργία των Δήμων και Κοινοτήτων, με συμφωνία της αξιωματικής αντιπολίτευσης και της ΚΕΔΚΕ, θέλει να προωθήσει τη λογική ης ανταποδοτικότητας, της επιχειρηματικότητας. Δεν είναι διατεθειμένη να βάλει τέλος στις Δημοτικές Επιχειρήσεις και να μεταφέρει στους Δήμους το προσωπικό και τις αρμοδιότητες που έχουν εκχωρηθεί σε αυτές. Με αυτή την πολιτική αντίληψη έγινε και η μεταφορά των Παιδικών Σταθμών στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Με τον Ν. 2880/2001, μεταφέρθηκαν οι κρατικοί παιδικοί σταθμοί. Με τον Ν. 3106/2003 μεταφέρθηκαν οι Παιδικοί Σταθμοί ΠΙΚΠΑ, ΙΒΣΑ .ΚΕΦΟ, ΕΟΠ.

Το όλο εγχείρημα προπαγανδίστηκε επιμελώς από το υπουργείο έγκειας Πρόνοιας στη λογική ότι οι κοινωνικές ανάγκες για παιδικούς σταθμούς αυξάνονται όλο και πιο πολύ και σε τοπικό επίπεδο θα δομηθούν ποιοτικά και ποσοτικά καλύτερα, άρα εμείς δίνουμε τους παιδικούς σταθμούς στους Δήμους, εξασφαλίζοντας τις επιχορηγήσεις για μισθολογικά ή λειτουργικά έξοδα για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Τα γεγονότα όμως διαψεύδουν τα παραπάνω

- Στους κρατικούς Παιδ. Σταθμούς τα αναδρομικά του πριμ παραγωγικότητας Ι 990-1996 δεν έχουν δοθεί.

- Για τους Παιδ. Σταθμούς του ΠΙΚΠΑ- ΙΒΣΑ - ΕΟΠ, τα χρήματα του εφάπαξ (103/75) δεν έχουν αποδοθεί στους Δήμους.

- Η μονιμοποίηση των εργαζομένων του ΙΒΣΑ που διορίστηκαν μετά το 1998 δεν έχει εξασφαλισθεί.

- Οι επιχορηγήσεις δεν καλύπτουν πολλές φορές όχι μόνο τα λειτουργικά έξοδα αλλά ούτε τη μισθοδοσία.

- Πολλά από τα δικαιώματα μας και τις κατακτήσεις μας αμφισβητούνται και καταπατούνται. έπάρχουν Δήμοι που αρνούνται να εφαρμόσουν τα οικονομικά δικαιώματα των εργαζομένων στην Τ.Α. στους νέους συναδέλφους, όπως έξοδα κίνησης, παροχές σε είδος κ.α.

- Σε μερικούς Δήμους τους εξείρεσαν από την συμμετοχή στις εκλογές και την εκλογική αποζημίωση

- Στους περισσότερους Δήμους δεν έχει συνταχθεί κανονισμός λειτουργίας και Οργανισμός εσωτερικής υπηρεσίας και επιχειρούν να αλλάξουν προς το χειρότερο τη λειτουργία των Παιδικών Σταθμών.

- Τα προβλήματα που υπάρχουν με την έλλειψη προσωπικού τα αντιμετωπίζουν όχι

με προσλήψεις μόνιμου προσωπικού αλλά με διάφορες άλλες συμβάσεις.

- Πάνω από 250 Δήμοι έχουν πάρει αποφάσεις για προσλήψεις μερικής απασχόλησης δημιουργώντας μια νέα κατηγορία εργαζομένων με μισό μισθό, μισά δικαιώματα, μισή ζωή.

- Ανατρέπουν με αυτό τον τρόπο τις εργασιακές μας σχέσεις, έχουν φτηνό εργατικό δυναμικό, διαμορφώνουν εργαζόμενους πολλών κατηγοριών, σπάνε την ενότητα μεταξύ των εργαζομένων δημιουργούν προβλήματα στα ασφαλιστικά μας ταμεία.

Τα παραπάνω μας πείθουν ότι ένα μακράς πνοής σχέδιο των κυβερνήσεων βρίσκεται σε εξέλιξη για την μεταφορά των αρμοδιοτήτων του λεγόμενου κράτους πρόνοιας στην Τ. Α με την ταυτόχρονη συρρίκνωση κατάργηση της κοινωνικής πολιτικής. Επιχειρούν να πείσουν εργαζόμενους και δημότες ότι οι υπηρεσίες των Δήμων και των ΝΠΔΔ που παρέχονται στους δημότες, πρέπει να πληρώνονται από τους ίδιους. Επιδιώκοντας και με αυτό τον τρόπο να βγουν οι Δήμοι από το οικονομικό τέλμα που βρίσκονται, μεταβιβάζοντας τις υπηρεσίες αυτές σε Δημοτικές Επιχειρήσεις και σε ιδιώτες.

ΟΙ ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΑΠΟ ΧΩΡΟΙ ΦΥΛΑΞΗΣ ΝΑ ΠΙΝΟΥΝ ΧΩΡΟΙ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Οι Π.Σ που μεταφέρθηκαν στους Δήμους δεν πληρούν τους όρους και τις προϋποθέσεις για να μπορούν να ανταποκρίνονται στα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα. Όχι μόνο γιατί στεγάζονται σε ακατάλληλα και απараδεκτα κτήρια οι περισσότεροι, αλλά και γιατί η λογική και η λειτουργία τους στηρίζονται σε μια ξεπερασμένη αντίληψη περί ιδρυματισμού και δεν ευθύνονται για αυτό οι εργαζόμενοι.

Για μας οι Π.Σ αποτελούν ένα νευραλγικό χώρο που αφορά την προσχολική αγωγή και όχι απλά την φύλαξη των παιδιών. Δεν μπορούν να λειτουργούν ως ιδρύματα του περασμένου αιώνα, αλλά να παρέχουν ένα σύγχρονο παιδαγωγικό έργο σύμφωνα με τα επιστημονικά δεδομένα της εποχής μας, με δημόσιο κοινωνικό χαρακτήρα. Η προσχολική αγωγή και φροντίδα είναι υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα του κάθε εργαζόμενου στην ελληνική επικράτεια και πρέπει να παρέ-

χεται δωρεάν.

Το προσωπικό που απασχολείται με τα παιδιά πρέπει να θεωρείται παιδαγωγικό και όχι υγειονομικό. Να γίνει επιμόρφωση του προσωπικού στις ειδικότητες που απαιτείται.

Για όλους αυτούς τους λόγους οι Π. Σ. θα έπρεπε να ανήκουν στο έπομργείο Παιδείας. Σήμερα χρειάζεται να απαιτήσουμε πρόγραμμα προσχολικής αγωγής και στα νήπια των Π.Σ. για να μην έχουμε προσχολική αγωγή δύο ταχυτήτων. Να εξασφαλίζεται η ενιαία προσχολική αγωγή μέσα από τον ίδιο φορέα. Σε διαφορετική περίπτωση δεν θα πρέπει να μην υπάρχουν Τμήματα νηπίων στους Π.Σ.

**ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ για Π.Σ.
ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΜΕΝΟΥΣ, ΜΕ ΔΗΜΟΣΙΟ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ
ικανούς να παράγουν την προσχολική αγωγή και Παιδεία. Όχι σε Π.Σ. ιδρύματα και παιδοφυλακτήρια.**

- Να δοθούν όλα τα χρήματα που παρακρατά η κεντρική εξουσία στους Δήμους.

- Καταβολή όλων των χρηματοδοτήσεων στα Ν.Π.Δ.Δ. των Π.Σ. για να μην υπάρχουν προβλήματα στη λειτουργία τους και στη μισθοδοσία των εργαζομένων. Κατάργηση των τροφείων.

- Μεταφορά των χρημάτων του λογαριασμού 103/75 από το έπομργείο έγείας και Πρόνοιας στους δήμους που μεταφέρθηκαν οι Παιδικοί Σταθμοί.

- Ο τρόπος υπολογισμού της προσωπικής διαφοράς να μην συμπεριλαμβάνει τα έξοδα

κίνησης.

- Άμεση καταβολή των αναδρομικών του πριμ παραγωγικότητας 1990 - 1996.

- Ένταξη των Παιδικών Σταθμών στους Οργανισμούς των Δήμων, μεταφορά του προσωπικού και κατάργηση των Νομικών Προσώπων.

- Σύνταξη κανονισμού λειτουργίας και οργανισμού εσωτερικής υπηρεσίας που να προβλέπονται όλες εκείνες οι θέσεις που θα διασφαλίζουν μια σύγχρονη λειτουργία (αναλογία παιδιών παιδαγωγών), και τα δικαιώματα των εργαζομένων (μετατάξεις, μεταθέσεις κλπ). Κατάλληλα κτήρια, σύγχρονη υλικοτεχνική υποδομή για τους Π.Σ.

Οι εργαζόμενοι που προσελήφθησαν από τον Πρώην Ι.Β.Σ.Α. με το διαγωνισμό του 1998 και εργάζονται με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου να γίνουν μόνιμοι.

Τα ζητήματα αυτά μας αφορούν όλες και όλους και έχουν να κάνουν με τις αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας, τον αξιοπρεπή μισθό για να ζούμε χωρίς την ανάγκη δεύτερης δουλειάς, τον ρόλο και τον χαρακτήρα των Παιδικών Σταθμών στην σημερινή εποχή. Είναι ανάγκη σήμερα να γίνουν υπόθεση του κάθε συναδέλφου, αιτήματα και στόχοι πάλης του κάθε σωματείου, της ΠΟΕ- ΟΤΑ

Οι αγωνιστικές κινήσεις συσπειρώσεις στους ΟΤΑ θα συμβάλουν με όλες τους τις δυνάμεις, ενάντια στην αδιαφορία και την υποκρισία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας όλων των αποχρώσεων

Μια οφειλόμενη απάντηση Σε όσους επιμένουν να διαστρεβλώνουν την αλήθεια και ψαρεύουν στα θολά νερά

(Το παρακάτω δελτίο κυκλοφόρησε τον ΙΟΥΛΗ του 2005, με αφορμή ανακοίνωση της ΔΑΣ-ΠΑΜΕ, όπου ψευδώς και σκόπιμα διαστρέβλωνε γεγονότα).

Το τελευταίο διάστημα, **μαζί με την κλιμάκωση** της επίθεσης που αναπτύσσεται από Κυβέρνηση και κεφάλαιο, ενάντια στα δικαιώματα μας,

μαζί με την εγκληματική στάση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας(στον ΟΤΕ με την συμφωνία Ντροπής και την επιμονή των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στους αποσπασματικούς-αναποτελεσματικούς αγώνες),

αναπτύσσεται παράλληλα και μια ιδιόμορφη επίθεση από την ηγεσία του ΚΚΕ-ΠΑΜΕ ενάντια στις ανεξάρτητες ταξικές δυνάμεις στο σ.κ., με στόχο τον αποπροσανατολισμό των εργαζόμενων από **το κύριο καθήκον σήμερα: Την αναγκαία συγκρότηση μιας νέας Ταξικής ενότητας των εργαζόμενων, για την απόκρουση της επίθεσης με αποτελεσματικούς νικηφόρους αγώνες.**

- **Στις συνεδριάσεις του Γ.Σ. της ΑΔΕΔΥ**, από συγκεκριμένο συνδικαλιστή του ΚΚΕ, ρίχνεται λάσπη ενάντια σε ταξικούς συνδικαλιστές των Αγωνιστικών Κινήσεων Συσπειρώσεων στην ΛΑΡΙΣΑ.
- **Στο πρόσφατο συνέδριο της ΟΛΜΕ**, πάλι από συνδικαλιστή του ΚΚΕ, γίνεται επίθεση και αναπτύσσεται προβοκατορολογία ενάντια σε ταξικούς συνδικαλιστές των Παρεμβάσεων-Κινήσεων στην ΟΛΜΕ.
- **Στο τελευταίο Γενικό Συμβούλιο της ΠΟΕ-ΟΤΑ**, κυριάρχησε ένας σκυλοκαβγάς μεταξύ ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΠΑΜΕ, χωρίς να έχει αντικείμενο τα προβλήματα και τις όποιες διαφορές μπορούν να υπάρχουν για την επίλυση τους. Μετά τη λήξη της συνεδρίασης η ηγεσία του ΚΚΕ-ΠΑΜΕ έβγαλε ανακοίνωση, όπου μεταξύ των άλλων τα ρίχνει και στις ταξικές δυνάμεις των Αγωνιστικών-Κινήσεων Συσπειρώσεων, **με το κάλπικο επιχείρημα** ότι από κοινού με ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΑΣΚ(ΣΥΝ), στηρίξαμε και αποφασίσαμε να καταγγείλουμε το ΠΑΜΕ για την τακτική του.

Όλα τα παραπάνω δημιουργούν προβληματισμό σε πολλούς εργαζομένους και μαζί με το γεγονός της διασπαστικής-σχεταριστικής και αδιέξοδης τακτικής της ηγεσίας του ΚΚΕ-ΠΑΜΕ στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, γεννούν έντονη ανησυχία για τον στόχο αυτών των επιθέσεων μπροστά στην κρίση που βαθαίνει αλλά και την αποσπασματικότητα και αναποτελεσματικότητα των αγώνων.

Οι προβληματισμοί γίνονται πιο έντονοι, όταν μάλιστα διαστρέφοντας την αλήθεια και τα γεγονότα ή λέγοντας την μισή αλήθεια(ότι συμφέρει το κόμμα), ψεύδονται για να αυτοεπιβεβαιώνονται.

- Στην τελευταία συνεδρίαση του Δ.Σ. της ΠΟΕ-ΟΤΑ, η ηγεσία του ΚΚΕ-ΠΑΜΕ, **ψήφισε μαζί με ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ**, την κατάπτυστη ΣΣΕ για τους Αορίστου χρόνου(που οι ίδιοι πριν λίγες ώρες κατήγγειλαν ως απαράδεκτη). **Μια ΣΣΕ που συνειδητά εξαιρεί χιλιάδες εργαζόμενους των Δημοτικών επιχειρήσεων και όλων των άτυπων μορφών απασχόλησης.**(Κατά τα άλλα....είναι βαθιές οι διαφορές...που τους χωρίζουν... από τις υποταγμένες ηγεσίες του σ.κ)

Γιατί αυτό δεν αναφέρεται στην κατά τα άλλα λαλίστατη ανακοίνωση της ηγεσίας του ΠΑΜΕ;

- Στην ίδια συνεδρίαση μπήκε πρόταση(από την ΠΑΣΚΕ) για καταγγελία του ΠΑΜΕ λόγω της στάσης του στην πρόσφατη απεργία, που αν και μαζί είχαν ψηφίσει πλαίσιο - μορφή και προσυπέγραφαν κά-

λέσμα για την συγκέντρωση του κλάδου,... το ΠΑΜΕ την ..έκανε... και δεν εμφανίστηκε.

Στην ψηφοφορία που διεξήχθη, ο εκπρόσωπος μας, καταψήφισε την πρόταση αυτή για λόγους συνδικαλιστικούς και πολιτικούς, γιατί βέβαια η κριτική που ασκούμε στο ΠΑΜΕ δεν ταυτίζεται με την λογική των ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, αλλά και γιατί η όλη επιχειρηματολογία « των αντίπαλων στρατοπέδων», ήταν ανούσια χωρίς να αγγίζει τον χαρακτήρα της επίθεσης της κυβέρνησης.

Στην ανακοίνωση που κυκλοφόρησε το ΠΑΜΕ προβοκατόρικα μας αναφέρει ως ΝΑΡ, όταν είναι γνωστό ότι το σχήμα μας αποτελείται από αγωνιστές και ταξικούς συνδικαλιστές που δεν είναι του ..ΝΑΡ, αλλά αποτελούν ένα αγωνιστικό-ταξικό-ανεξάρτητο ρεύμα στο χώρο των ΟΤΑ που λειτουργεί από το 1989 με συνεχή παρουσία και δράση .

(Εδώ χρειάζεται να θυμίσουμε στην ηγεσία του ΚΚΕ, ότι το 2000, από κοινού με ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΑΣΚ(ΣΥΝ), έβγαλαν ανακοίνωση καταγγελία ενάντια σε σωματεία του κλάδου και τις Αγωνιστικές Κινήσεις Συσπειρώσεις πουτόλμησαν.. να πραγματοποιήσουν αποκλεισμό της χωματερής(χωρίς την έγκρισή τους) και να γιουχαρώουν τον τότε πρασταυδόμενο τους Πρόεδρο της ΠΑΣΚΕ στην ΠΟΕ-ΟΤΑ.).

- Οι συνδικαλιστές του ΚΚΕ-ΠΑΜΕ, αποφεύγουν να πουν ότι το συγκεκριμένο προεδρείο στην ΠΟΕ-ΟΤΑ (που καταγγέλλουν ως ευρωποταγμένο και ξεπουλημένο), είναι αποτέλεσμα και δικής τους συναλλαγής που ο ένας ψήφισε τον άλλον και ότι οι ίδιοι με τους ψήφους ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, κατέχουν τη θέση του Γ.Γραμματέα.
- Η ηγεσία του ΚΚΕ-ΠΑΜΕ στον κλάδο, αποκρύπτει την επιλεκτική της προτίμηση προς τις ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, αποκλείοντας από διάφορες επιτροπές και αντιπροσωπείες της ΠΟΕ-ΟΤΑ τον εκπρόσωπο των Αγωνιστικών Κινήσεων Συσπειρώσεων, όπως με ευλάβεια κάνει και στην ΑΔΕΔΥ.

Οι καταγγελίες που γίνονται κατά καιρούς μέσω ανακοινώσεων των εταίρων του οικουμενικού-διαπαρταξιακού προεδρείου της ΠΟΕ-ΟΤΑ δεν μας αφορούν. Εξάλλου παρά τα καβαδάκια τους... δεν αποφάσισαν και να χωρίσουν!!! (αυτή η σχέση έχει δοκιμαστεί επί 15 χρόνια και αντέχει για τα καλά, κανείς δεν μπορεί να την διαταράξει).

Με τους σκυλοκαβγάδες των «απατημένων συζύγων» δεν θα ξασασχοληθούμε, οφείλαμε όμως μια απάντηση σε όσους νομίζουν ότι..μπορούν.. να συνεχίζουν να κοροϊδεύουν και να ψαρεύουν στα θολά νερά.

Η επίθεση της κυβέρνησης της Ν.Δ. παίρνει χαρακτήρα χιονοστιβάδας και δεν αφήνει τίποτα όρθιο. Μπροστά μας έχουμε το καθήκον να παλέψουμε για μια νέα ταξική ενότητα των εργαζόμενων, ικανή να ξεπεράσει την σημερινή κρίση στο σ.κ., την αναποτελεσματικότητα των αγώνων και τον κατακερματισμό που βαθαίνει. Να συμβάλουμε για την ανάπτυξη νικηφόρων συντονισμένων αγώνων.

ΑΘΗΝΑ 19 ΙΟΥΛΗ 2005